Registered No. M. 1500. "NAVASAKTI"

நவசக்தி

திங்கள் வெளியீடு

'எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு' 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'

சிலம்பு கரு 1933வரு பிப்ரவரிமீ பரல் ச

உள்ளுறை

	பக்கம்
பூகோள விலாசம்	... உஉரு
பொன்னும் பொருளாதார நெருக்கடியும்	... உஉ௬
சமரச சன்மார்க்க போதம் ...	... உ௩க
தீபேத்திய இராமாயணம்	... உ௩ச
உடல்நல அறிவு ...	... உ௩எ
ஜலம்	... உச0
தீண்டாதார் யார்?	... உசரு
தாவீது மன்னரின் தனிக் கோள் ...	... உசகூ
நமது சிந்தனை	... உசகூ
சமாதியும் நிட்டையும்	... உ௫ரு
காதலால் கட்டுண்ட காளை ...	... உ௫௬
இடியேறு	... உ௫எ

வருடசந்தா

உள்நாடு ரூபா 3-8-0. வெளிநாடு ரூபா 4.

பாம்பன் :

ஸ்ரீமத்-குமரகுருதாச சுவாமிகள்

இயற்றிய நூல்கள்

	ரூ.	அ.
சிவஞானதீபம் 2-ஆம் பதிப்பு	0	8
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசமும் குருசீட சம்பவ வராலாற்று வியாசமும் 1-ஆம் பதிப்பு.	1	0
வேதவியாசம்	0	10
சீவயாதனுவியாச மூலமு முரையும் 2-ஆம் பதிப்பு.	0	11
பத்துப் பிரபந்தம்	0	7
தகராலய ரகசியமும், உரையாகிய சதானந்த சாகரமும்	2	8
பரிபூரணானந்த போதமும் உரையாகிய சிவசூரியப் பிரகாசமும்	2	0
சுத்தாத்வைத நிர்ணயம்	0	3
திருப்பாவும், உரையாகிய திட்பமும், குறிப்புரையும்	10	0
ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமியம்	5	0
செக்கர்வேள் செம்மாப்பும், செக்கர்வே ளிறுமாப்பும்	0	6
சிறுநூற்றிரட்டு 6-ஆம் பதிப்பு	0	6
குமரவேள் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி 3-ஆம் பதிப்பு	0	2
குமாரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல் திருவலங்கற்றிரட்டு 1-ஆங்கண்டம் திருவலங்கற்றிரட்டு 2-ஆங் கண்டம் முதலியன அடங்கிய நூல்	3	8
அமைதி யைம்பதென்னுஞ் சேந்தன் செந்தமிழ்	0	2
சண்முக சகச்சிரநாமார்ச்சனை	0	4
செவியறிவுறூஉ	0	1½
ஷை காலிகோ பைண்டு	0	2½
பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள் சரித்திரம்	0	8
ஷை சரித்திரம் காலிகோ	0	12

ஜோதிட நூல்கள்

	ரூ.	அ.
சர்வ சோதிட சஞ்சீவி ...	1	8
சிற்பநூற் பொக்கிஷம் ...	1	0
சோதிட பாரா சாரியம் ...	0	12
உடுத்சாபிரதீபிகை	0	12
வீமேசுர உள்ள முடையான் 2-ம் பாகம்	1	0
வான சேகர சப்தகேள தீபம் ...	2	0
சோதிடக் கன்ம காண்ட மூலமும் உரையும்	0	6
ஜோதிட ஆசிரியன் 1, 2, 3, 4 பாகங்கள் தனித்தனி ...	1	0
அந்தா பலன் ...	1	0

வைத்திய நூல்கள்

	ரூ.	அ.
புலஸ்தியர் கற்பம் 300 ...	1	0
அகஸ்தியர் பன்னிருகாண்ட வைத்தியம் 200	0	12
அகஸ்தியர் அமுத கலைக்கியானம்	1	4
அகஸ்தியர் வைத்திய ரத்தினச் சுருக்கம் 360	0	12
இராம தேவரென்ற யாகோபு சுண்ண சூஸ்திரம் 155 ...	0	12
,, லோகச் செந்தூரம் 300-க்கு சூஸ்திரம் 150 ..	0	10
,, லோகச் செந்தூரம் 300 ...	0	12
,, பஞ்ச மித்திரம் 300 ...	0	14
,, வாத வைத்தியம் 300 ...	0	14
,, வாத சூஸ்திரம் 400 ...	1	4
,, தண்டகம் 100 ...	0	12
,, வைத்திய சூஸ்திரம் 150	0	10
,, தைத்தியம் 300 (மருந்து சுத்தியும் நாடி விவரமும்)	0	14
,, சுண்ணம் 600 ...	1	8
,, வைத்திய சிந்தாமணி 700	1	8
,, வைத்திய கல்லாடம் ...	1	4
,, சுண்ணம் 300 ...	0	14
சித்த வைத்திய அகராதி ...	2	8
திருவள்ளுவர் பஞ்சரத்தினம் ...	2	0
பதினெண் சித்தர்கள் வைத்திய வாதயோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு	1	8
அகஸ்திய முனிவர் பூரண சூஸ்திரம்	0	12
இராம தேவர் சிவயோகம் ...	0	8
அகஸ்திய முனிவர் கற்பமுப்புக் குரு நூல் 100-ம் மனோன்மணி தீட்சை 100-ம்	0	12
கருவூரார் வாதகாவியம் 700 ...	1	0
சட்டை முனிவர் ஞானம் ...	0	4
அகஸ்தியர் வைத்திய பூரணம் 205	0	12
நந்தீஸ்வரர் நிகண்டு	0	12
விஷ வைத்திய மாந்திரீக ஒன்பது விஷ ஆரூடம்	2	8
அகஸ்தியர் இரண வைத்தியம் 134 முறைகள்	0	12
அகஸ்தியர் நயனவிதி 1500 உரை நாகமுனிவர் 200	1	4

முருகவேள் புத்தகசாலை,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

நவசக்தி

'எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு' 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'

சிலம்பு கரு ஆங்கீரஸஹு மாசிமீ பரல் ச

பூகோள விலாசம்

வணக்கம்

அத்திமுகன் கழல்வணங்கி நாகலிங்கக் கடவுடிரு வடிகள் போற்றி
யுத்தமியா மழகிய நாயகிபாதந் தொழுதேத்தி யுலகி லாறு
வத்திரன்றன் சரண்பணிந்து சற்குருவி னிணைமலர்த்தாள் மனத்துள்வைத்து
வித்தக வாணியி னருளால் பூகோள விலாசமதை விளம்ப லுற்றும்.

தமிழ்மணங் கமழும் - கமலையம் பதிவாழ்
ஞான சம்பந்தனை வணங்கில் - ஈன சம்பந்த மில்லை வீடெளிதே.

நூல்

பூரணமா யெங்கும் புணர்ந்துநின்ற மெய்ப்பொருளான்
ஆரணங் களாலு மறிவறியான்—நாரணனும்
அன்ன முயர்த்தோனுங் காணு வடிமுடியான்
பன்னற் கரிய பசுபதியான்—பொன்னின்
மலைவில்லா னோர்குழையான் மாதவரைக் காக்க
மலைவில்லான் வெள்ளி மலையான்—மெலியதிருக்
கண்டங் கறுத்தான் கருதுமடி யார்வினையைக்
கண்டங் கறுக்குங் கருணையான்—துண்டமதிச்
5 செஞ்சடையான் கஞ்சுகியான் றேறாத வஞ்சகர்தந்
நெஞ்சடையா னேகனென நின்றபிரான்—பஞ்சமலந்
தன்னை யடைந்துழல்வோர் தங்கள் மலங்கடிந்து
தன்னையடை யப்பணிக்குந் தன்மையான்—பின்னொருவ
ரொப்பிலான் மெய்யடியார்க் கூழின் வினையிரண்டு
மொப்பிலான் மாலினுட னொன்றிடுவான்—செப்பும்
அருவமொரு நான்கா யருவுருவ மொன்று
யுருவமொரு நான்கா யொளியாய்ப்—பொருவிலா
வையஞ்சு மூர்த்திகளா யட்டமா மூர்த்தமுமாய்க்
கையஞ் சிரண்டுகொண்ட காரணத்தான்—மையஞ்சு
10 கண்டன்மிரு கண்டருண்மாற் கண்டன் றனக்காகச்
சண்டன்றனை யுதைத்த தாளினன்—கொண்டகதி
ராதவனிந் தக்கினியை யம்பகமாய்க் கொண்டவன்முன்
னுதவருக் கெட்டா வதிதூரன்—போதனங்க

மஞ்சிலொன்று கொய்தே யகந்தைகெடத் தானடர்த்தான்
அஞ்சிலொன்றைத் தன்முடிமே லாக்கினான்—மிஞ்சுமத
வேங்க மெரித்தா னடுபுலியின் தோல்தரித்தா
னங்கமதை மாலையென வேயணிந்தான்—பங்கமிலான்
றானஞ்சு கொண்டா தரித்தான் சுரரைமகிழ்ந்
தானஞ்சு கொண்டாடு மாதியான்—றானஞ்சா
வேழ முரித்தான் விறகுவிற்றான் மீனவர்கோன்
வாழவென்று வைகையிலே மண்சுமந்தான்—றாழாத
வாதி யனாதியா யப்பாலைக் கப்பாலாய்ச்
சோதியாய் நின்றருளுந் தொன்மையான்—பூதிதிகழ்
மேனியான் செம்பவள மேனியான் பூவைவன
மேனியாள் செம்பாக மேனியான்—றானா
யகளமாய் நின்றானிவ் வண்டம் படைத்த
சகளமாய்த் தோன்றியருள் சத்தி—மகிழத்
திருவிளையாட் டாடச் சிருஷ்டித்த வண்டம்
வருமனந்த கோடியதின் மானே—பிருதிவியின்
தத்துவத்துக் குள்ள சகஸ்த்திரமாங் கோடியண்டம்
அத்திலோ ரண்டத் தளவதுவும்—ருத்திரர்கள்
தங்கும் புவனமொடு சாகரங்க ளோரேழு
மெங்கும் புகழுலக மீரேழுந்—துங்கநவ
கண்டத் தியல்புங் கனகமலை யின்சிறப்புங்
கொண்டபூ கோளமதைக் கூறக்கேள்—விண்டவணு

யோசனையின் அளவு

எட்டினிடை கொண்ட விடைதிரிக ரேணுவிது
மட்டிரண்டு கொண்டான் மயிர்நுனியாந்—தொட்ட
மயிர்நுனியெட் டானல்நன் மானே [1]இலீக்கை
பெயரும் இலீக்கையெட்டுப் பேனாங்—குயின்மொழியே
பேனெட்டுக் கொண்டாற் பெருநெல்லா மந்நெல்லுத்
தானெட்டோ ரங்குலமாந் தையலே—யானவிரல்
மூவெட்டுக் கொண்டால் முழமாகு மம்முழமு
மேவிட்ட நாலுகொண்டால் விற்கிடையாந்—தேவிட்ட
விற்கிடை யிரண்டுதெண்டா மேவுமிரண் டாயிரந்தெண்
டெற்குங் குரோச மெனவிசைப்பாம்—வற்கமுடன்
சொன்ன குரோசத் தொகைநாலு யோசனையா
மன்னுகின்ற வண்ட வகையினைக்கேள்—மின்னனையீர்

அண்டத்தின் அளவு

குக்குடத்தி னண்டமெனக் கொண்டே யிருதலையு
மிக்காய்க் குவிந்துபொன்போல் விட்டொளிருந்—தக்கவத
னோட்டின் கனங்கோடி யோசனையாங் கீழ்மேலி
னீட்டஞ் சதகோடி நிச்சயமாங்—காட்டுங்
குணக்கு முதற்குடக்கின் கூத்தின் குணித
மிணக்குஞ் சதகோடி யென்பர்—மணக்குழலீர்

(தொடரும்)

(பிரதி)—1விலாதை,

பொன்னும் பொருளாதார நெருக்கடியும்

[திரு. B. N. ராஜன் B. A. (Hons.)]
(*Research Scholar, University of Madras*)

இயங்கும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு இசைக்குங் காரணங்கள் எவ்வளவோ! எத்தனை பொருளாதார நூற்புலவோரிருப்பாரோ அத்தனையும் அதற்குக் கூடுதலாகவும் காரணங்களுங் கூறப்படுகின்றன. பண்டங்களை அதிகமாகப் பணித்துவிட்டனர் என்பர் சிலர். வேண்டாவொரு சில பண்டங்களைத் தேவைமீறி உற்பத்தி செய்துவிட்டனர் என்பர் என்றிரி கிலே (Henry Clay). உலகப்பெரும்போரால் விளைந்த வினை ஈதென்பர், உலக சமாதானம் உள்ளுவோர். போர்க்கடன் கொண்டு வந்தது இப்பேர் அல்லலென்பர் ஜர்மனியிற் சிலர். சுங்கத்தால் வந்த தீங்கிதென்பர் வரியற்ற வாணிப நெறியாளர். பொன்னாசையாற்போந்ததென்பர்சிலர். வெள்ளியை வெறுத்ததால் விளைந்ததென்பர் சிலர். அரசியற் கிளர்ச்சியால் எழுந்ததென்பர் சிலர். அறுபதாண்டுப் பலனும் மாறி மாறிவரும் என விரிப்பர் பஞ்சாங்கப்பண்டிதர். ஏறக்குறைய இவ்வளவிற் சில பொருளாதார நூற் புலவரும் அறைகின்றனர். அரசாங்கத்தால் வந்ததென்பர் காங்கிரசாரிற் சிலர். அன்று இரயிலிற் பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருந்தபோது நாட்டுப் பக்கத்து ஒரு கனவான் - ஒரு வர்த்தகர் போல் காணப்பட்டார் - காந்தியால் வந்த தொல்லை யென்றார். கலியால் வந்ததென்பள் என் பாட்டி.

'காந்தி'யால் வந்ததென்றும், 'அரசாங்கத்'தால் வந்ததென்றும் கூறுங் கனவான்களுக் கெல்லாம் ஒரு விண்ணப்பம். இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடி நமக்கு மட்டுஞ் சிறப்பாக வுள்ள ஒரு துன்பமன்று. இஃது உலகத்தையே வாட்டிவரும் ஒன்றாகும். 'தரித்திர நாராயண'னிடத்தில் அது கொஞ்சம் அதிகமாகத் தாண்டவமாடலாம். அதற்குக் காரணங் காந்தியா யிருக்கலாம்; மற்றவரா யிருக்கலாம். அதைப்பற்றி நாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திற்குக் கவலையில்லை.

ஒருகால் காந்தி அடிகளும் திரு. எம். கே. ஆச்சாரியாவுமே இசைந்து விடினும், பொருளாதாரப் புலவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒருநாளும் இசையப் போவதாகத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொருவரும் வீறிட்ட சமய வாதிகளன்ன தாந்தாங் கண்டதே மெய்ந்நெறி, மெய்க்காரணமெனச் சாதித்து நிற்கின்றனர். ஆராரென்னென்ன போதித்தும் நம் நெருக்கடியோ ஒடுங்கியபாடில்லை. ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அணியணியாய்க் காரணங்களை யெல்லாம் அடுக்கிவிட்டால், காரியத்தின் தன்மை தெளிவாய் விடுமா? முதலாவது, இந்த நெருக்கடி இன்ன தன்மையது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? நோயின் முதலை நாடுமுன், நோயை அல்லது நோயின் தன்மையை அல்லவோ நாட ஆணையிட்டார் அறிவிற் பெரிய வள்ளுவர்?

உழவன் இந்த நெருக்கடியை எவ்வாறு உணருகிறான்? அவனுடைய விளை பொருள்களின் விற்கும் விலை இறங்கிவிட்டது. தொழிலாளி எவ்வாறு தெரிந்து கொள்கிறான்? அவன் உழைப்பின் விலையாகிற கூலி குறைந்து வருகிறது. வணிகன் எப்படி அறிந்து கொள்கிறான்? அவன் பண்டங்களுக்கு முன்னத்தனைத் தேவை யில்லாமையாலே, அவைகளின் விலை குறைக்கப் படவேண்டியிருக்கிறது. அவன் முயற்சியின் விலையான இலாபமும் இறங்கி விடுகிறது. ஆகவே இந்த நெருக்கடியின் அடிப்படையானதும் கண் கூடானதுமான தன்மை என்னவென்றால், எல்லாப் பொருள்களுடையவும், எல்லாப் பண்டங்களுடையவும், எல்லா உழைப்புகளுடையவும் விலை இறங்கிவிட்டது என்

படேயாகும். இஃது எல்லோருக்கும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. இதைநிறுவிக் காட்டப் பல விரித்து நீட்ட முயலுதல் சூரியனைப் பார்க்கத் தீவர்த்தி பிடித்தது போலாகும்.

விலை வீழ்ச்சிதான் இந்த நெருக்கடியின் தெளிவான தன்மை யென்றால், இது பண சம்பந்தமான ஒரு தோற்றமாகவே இருக்கவேண்டும். விலை என்பது என்ன? ஒரு பண்டத்துக்கு இத்தனை பணம் அல்லது ஒரு பணத்துக்கு இவ்வளவு பண்டம் என்பது தானே. பண்டங்களையும் பணத்தையும் பிணைக்கிற ஒரு சொன்முறைதானே விலை என்பது. ஒரு சில பண்டங்களின் விலை மட்டும் இறங்கினால் வேறு ஏதாவது காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்று சொல்லி விடலாம். நெல்விலை மட்டும் இறங்கினால் 'நல்ல மழை யடித்தது; பருமாவில் இந்தியரைத் துரத்திவிட்டார்கள்; அதனால், பண்ணையாட்கள் கூலி குறைந்துவிட்டது' என்றெல்லாம் சொல்லமுடியும். ஆனால் உப்புத்தொட்டுக் கற்பூரம் வரைக்கும், எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஒருங்கே இறங்கிவிட்டால், அப்பொழுது அது பண சம்பந்தமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகத்தானிருக்கவேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பண சம்பந்தமான துறையிலேயே நம் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.

தனியளவிற் பணத்தால்எந்தப் பயனுமில்லை. தீ யெனக்காயும் ஒரு பாலைவனத்தில் ஒரு கோணிப்பை நிறையப் பொன் வைத்துக்கொண் டிருந்தாலும் ஒரு வேளை உணவுக்கோ அல்லது ஒரு துளி நீருக்கோ அந்தப் பொன் உதவுமா? அந்தப் பொன்னை உடைத்துக் கடித்துச் சுவைக்கலாமா? பதினாயிர ரூபா நோட்டு பற்பொடி மடிக்கவும் பயன்படாதே. ஆகவே பணத்திற்குப் பெருமை யெல்லாம் அது பிறபிற பொருள்களோடு பிணைக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது தான் உண்டு. பணம் பல் வேறு பண்டங்களை யெல்லாம் நாம் பெறுவதற்கு ஒரு கருவியாயிருக்கிறது. ஆனால் அஃது ஒரு கருவியே; காரியமன்று. இதனாற் பணமென்பது வெறும் பொன்னன்று, உலோகமன்று, துண்டுக் கடுதாசியன்று, செக்கன்று, உண்டியன்று, அது பிறபொருள்களை நாம் பெறுவதற்கு உதவியாயிருக்குமொரு சக்தி. அதனுடைய உதவியால்வேறு பொருள்களின் விலைகளை யெல்லாம் அளவிடுகிறோம். அதன் மூலம் பொருள்களின் உண்மையான பெறுமானத்தை நிர்ணயிக்கிறோம். ஐந்து மாங்காய் ஒரு தேங்காய்க்கு நிகர், கல நெல் ஒருநாள் முழுவதும் செய்யப்படும் உழைப்புக்கு நேர், 100 மைல் இரயிற் பிரயாணத்துக்கு நேர் — என்றிவ்வாறு உலகிலுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக மதிநுட்பமுடைய நம் முன்னோர், அவை எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகப் பணம் என்றொரு அளவு கோலைக் கண்டு, அதன் வழியாக ஐந்து மாங்காயின் விலை ஓரணா, ஒரு தேங்காயின் விலை ஓரணா என்று எளிதிலமைத்துக்கொண்டனர். ஆனால் இந்தப் பணத்திட்டம் நாடுதோறும், நாகரிகந்தோறும், காலந்தோறும் வேறுபட்டும் வரும்.

பணம் இரு பணிகளைப் புரிய எழுந்தது. ஒன்று, தன்னளவாய் மற்றைப் பொருள்களின் பெறு மதிப்பை யெல்லாந் திட்டஞ் செய்யப் பயன்பட்டு நிற்கிறது. இங்கு அஃது ஓர் அளவு கோலா யுதவுகிறது. அளவு கோலாயமையுங் காலே, பின்னுமொரு தொண்டையும் அது செய்து முடிக்கிறது. அதாவது, பண்ட மாற்றலில் வருந் துன்பங்களையும் அது அகற்றி நிற்கின்றது. பணம் புகாப் பண்டை நாளில், தேங்காயை யுடையவர், மாங்காயை விரும்பினால், தமது தேங்காயை மாங்காய்க்காரரிட மெடுத்துப் போக வேண்டும். மாங்காய்க்காரருக்கு அரிசியே அவசிய மென்றிருந்தால் இருவருக்கும் தத்தம் விளை பொருள்களிலிருந்தும் தம் தேவைகளை வேண்டும் போது பெறமுடிகிறதா? இரயில் ஆப்பீசிற் போய்க் கல நெல் கொடுத்தால்

இரயில்வே அதிகாரிகள், எங்களுக்கு நெல் வேண்டியதில்லே, சீமைப் பிராந்தி வேண்டுமென்ருல், மிராசுதார் பிராந்தி வியாபாரி யிடம் போகவேண்டும். அவரும் எனக்கு நெல் வேண்டியதில்லே, ஊன் வேண்டு மென்ருல், பாவம், மிராசுதார் ஊன் கடைக்கு ஓட வேண்டும்! இவ்வாறே போய்க்கொண்டிருந்தால் என்றுதான் நாம் விரும்புவதைப் பெறமுடியும்? இந்த மாதிரி ஒரு நிலேயை நினைக்கவும் முடியவில்லேயே. காட்டுமிராண்டி நிலேயிலிருக்குஞ் சமூகத்துக்கு இந்தப் பழம்பண்ட மாற்றல் முறை போதுமானது. கடல் போல் விரிந்து கனவுபோல் வளருந் தேவைகளையுடைய நாகரிக சமுதாயங்களுக்கு இந்த முறை ஒவ்வுமா?

ஆகவே, பணம் என்பது பொருள்களின் மதிப்பைத் திட்டஞ் செய்தற்கெனப் பயன்படும் ஓர் அளவுகோலாகவும், கொடுக்கல் வாங்கல்களை எளிதாக்கும் ஒரு கருவியாகவுமிருக்கிறது.

பணம் பொருள்களின் மதிப்பை அளவிடுகின்றது. இந்தப் பணத்தின் மதிப்பை எப்படி அளவிடுவது? பொருள்களால். இந்த நியாயம் எப்படி இருக்கிறதென்ருல், 'நீ யார்'? 'எங்கப்பா பிள்ளே' 'அவர் யார்'? 'அவர் எங்கப்பா' என்கிற முறையிற் பின்னிப் பின்னி நெய்க்குத் தொன்னே ஆதாரமா தொன்னேக்கு நெய் ஆதாரமா என்று வந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பணத்தின் மதிப்பை யளக்க வேறெதுவுமில்லேயா? இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தின் மொத்தத் தொகையே பணத்தின் மதிப்பை அளவிடுகின்றது. பணம் அதிகரித்தால் பணத்தின் மதிப்புக் குறைகிறது. பணஞ் சுருங்கினுல் அதன் மதிப்பு ஏறுகின்றது. உலகத்திலுள்ள பண்டங்களெல்லாம் ஒரே அளவாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவற்றின் தொகை கூடவுமில்லே, குறையவுமில்லே. மக்கள் கைப்புழங்கி வரும் பணம் மட்டும் இருபங்காய் அதிகரிக்கிறது என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். கொடுக்கல் வாங்கல்களி லெல்லாம் இப்பொழுது பண்டங்களுக்கு நேராக முன்னிலும் இருபங்கு நாணயம் புகுந்து விடுகிறது. முன் ஒரு பங்குப் பணம் எவ்வளவு பண்டங்களைப் பெறுமோ, அதே அளவு பண்டங்களைப் பெற இப்பொழுது இரண்டு பங்குப் பணம் வேண்டிவருகிறது. அதனுல் பணத்தின் விலே நேர் பாதி குறைந்து விடுகின்றது. இது போலவே, பணத்தின் மொத்த தொகை குறைந்தக் கால், பண்டங்களின் விலே இறங்குகின்றது. பணத்தின் தன் மதிப்பு ஏறுகிறது. இங்குப் பண்டங்களின் அளவு அசையாதிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டதையும், கைப்பழகி வரும் நாணயம் மட்டுமே தன் தொகையில் மாறுபட்டதென்பதையும் நன்கு கவனிக்கவேண்டும்.

அப்படியானுல், இப்பொழுது கைப்பழகிவரும் பணத்தின்தொகை முன்னிலிருந்து குறைந்துவிட்டதா?

2500 வருஷங்களுக்குமுன், முதன் முதலாக மனிதன் ஓர் உலோகத் துண்டினைக் கண்டித்து அதில் முத்திரையிட்டு நாணய மென்று புகுத்தினுன். இந்த அரிய பெரிய புதுமையைக் கண்டுபிடிக்கு முன் மனிதன் என்ன செய்தான்? பண்ட மாற்றல் நிலேயிலிருந்து நேராக உலோக நாணய நிலேக்குக் குதித்துவிட்டாளு என்ற கேள்விகள் பிறக்கலாம்.

பண்ட மாற்றல் முறை நிலவிய பழம் பண்டைக்காலத்துக்கும், உலோக நாணயம் புகுந்த பழம் புதுக் காலத்துக்கு மிடையே மனிதன் பலவிதமான பொருள்களே நாணயத்திற்குப் பதிலாக வழங்கி வந்தான். அந்த நாளில் நம் கன்று காலிகளும், கடன் முத்தங்களும், பரல்களும், வன விலங்கின் தோல், கொம்பு முதலியனவும்—இன்னும் என்னென்ன பொருள்களெல்லாமோ நாணயத்தின் பணியைப் புரிந்துவந்தன. இன்று உபசாரமாக வழங்கப்படும் தாம்பூலத்திற்கோ அல்லது சுருட்டிற்கோ இன்றியமையா உயர்

கூறான நறுமணங்கமழ் புகையிலையும், ஒருநாள் நாணயமாக வழங்கிவந்ததாம்! இந்தப் பண்டை இடைக்காலத்திற்குப் பிறகே உலோக நாணய காலம் புகுந்தது.

பிறகு, 17-ம் நூற்றாண்டில் இன்னும் புதிதாக ஒரு நாணயம் புகுத்தப் பட்டது. இதுவே காகித நாணயம் அல்லதுநோட்டு. கடைசியாகச்சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாணிப உலகத்தில் சுதந்திரமுஞ் செல்வமுஞ் செறிந்த நாடுகளெல்லாம் தத்தம் அரசாங்க உதவியால் பொன்நிலை (Gold Standard) நிறுவின. தத்தம் நாணயத் திட்டம்குறித்த ஓரளவு பொன்னுக்கு நிகர் என்று சட்ட மூலம் வகுத்தனர். யார் போய் அந்த நாணயத்தைக் கொடுத்துத் தனக்குப் பொன் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அரசாங்கம் சட்டப்படியான நிரக்கின் படிக்குள்ள பொன்னைக் கொடுக்கவேண்டும். இந்தத் தொழிலை அரசாங்கமே நேராகச் செய்துவரவில்லை. அந்தந்த அரசாங்கம் நிறுவிய மத்திய பாங்கியே இந்த வேலையைச் செய்யக் கடமைப் பட்டது. அதன் அதிகாரிகளே ஒரு நாட்டிற்கு வேண்டும் நாணயத்தை உற்பத்தி செய்து வழக்கில் புகுத்துபவர்கள். அவ்வாறானால் அரசாங்கம் மனம்போல் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நோட்டு நோட்டாக அடித்துவிடக் கூடாதாவென்று அநேகர் ஒருகேள்வி எழுப்பலாம். அப்படி அளவில்லாமல் அடித்தால் அந்த நோட்டிற்கு நேராய்ப் பொன் கேட்டால் கொடுக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டுமே. அப்பொழுது மத்திய பாங்கியில் பொன்னும் அளவற்றிருக்கவேண்டுமே. அப்படி அரசாங்கத்தார் பொன் கொடுக்க மறுத்துவிட்டால், பிறகு அந்த நாணயத்திற்கு மதிப்பு எங்கே ? அதுபற்றியே, நாணயம் மிகுந்தால் பணத்தின் மதிப்பு குறையும் என்று முன்பே சொல்லப் பட்டது.

ஆனால் சாதாரண காலத்தில் எல்லா ஜனங்களும் ஒன்றாகப் போய்த் தத்தம் நோட்டு முதலிய நாணயங்களுக்கு நேராக 'எங்களுக்கு உங்கள் சட்டப் படிக்குள்ள பொன்னைக் கொடுங்கள்' என்று கேட்கப் போவதில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்திருக்கிற நோட்டின் தொகைக்குச் சரிசமான அளவுபொன்னும் ஆதரமாக வைத்துக் கொள்வதில்லை. ஓரளவு பொன்னையே ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டாற் போதும். இந்த அளவு நாடுதோறும் வேறாயிருக்கின்றது. சில நாடுகளில் 40 சதம் பொன் ஆதாரமாய் வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, 100 பவுன் நாணயம் வழக்கிலிருந்தால், 40 பவுன் பெறுமான தங்கம் ஆதாரமாக அப்படியே மத்திய பாங்கின் கருவூலத்திற் கிடக்க வேண்டியது. இப்படியே வேறு சிலர் 45 சதமென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்களுக்கு 'நாம் கேட்கிற போது பொன் கிடைக்கும்' என்ற நம்பிக்கை யிருந்தால், எவ்வளவு சிறு அம்சம் பொன்னும் ஆதாரமாக விருந்தாற் போதுமானது.

இவ்வாறு தத்தம் நாணயத் தொடரை ஒரு குறித்த அளவு பொன்னோடு பிணைத்துச் சட்டப்படி இரண்டுக்கும் ஒரு நிரக்குக் கண்டபோது, அந்தந்த அரசாங்கங்கள் கருதியதென்னவென்றால், பொன்னின் விலை மாறாத இயல்பினது; ஆதலால் நம் நாணயத்தின் மதிப்பும் மாற்றம் பெறவே செய்யாது என்பதே.இது பெரும் தப்பான எண்ணம். மற்றப் பண்டங்களின் விலை எப்படி மாறுகின்றதோ அதேபோல் பொன்னின் விலையும் மாற்றமடைகின்றது. மக்கட்கு மிகுதியான பொன் வேண்டி வந்தால் பொன்னின் விலை ஏறலாம்; பொன் விளைவு குறைந்தாலும் விலை ஏறலாம்; கூடினால் அதன் விலை குறையலாம்.

உலகப் பெரும்போர் வந்தது. இந்தத் தப்பான அடிப்படைமேல் கட்டப்பட்ட பொன் நிலை என்னும் பெரும் பெரும் அழகிய கட்டடங்களெல்லாம் குலைந்து விட்டன. எல்லா நாடுகளும் பொன் நிலையிலிருந்து காகித

நிலக்கு வந்து விட்டன. அதாவது பொன் ஆதார மில்லாமலே காகித நாணயம் அச்சிடப்பட்டு வருவதா யிற்று. ஆனல் இந்தக் காகித நாண யத்தின் மதிப்பை அளந்து வந்தது அதன் மொத்தத் தொகையே யாகும். காகித நாணயங்கள் தொகை அதிகரித் ததினலே, அவற்றின் பெறு மதிப்பும் குறைந்துபட்டது. போர் கழிந்ததும் மீண்டும் பல நாடுகளும் பொன் நிலையை நிறுவின. ஆனல் இப்பொழுது நிறு வப்பட்ட பொன் நிலக்கும் போரின் முன் நிலவிய பொன்நிலக்கும் பெயரள வில் தவிர வேறெதிலும் ஒற்றுமை கிடையாது. உண்மையில் போரின் பின் நிறுவப்பட்ட பொன்நிலை, டாலர் நிலை யே. ஏனென்ருல், போர்க்காலத்தில் தன் னுடைய தனி நிலையில் அமெரிக்கா அள வில்லாத பொன்னைத் திரட்டிக்கொண் டது. ஆகவே, அமெரிக்கா அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குத் தம் நாணயத் தொட ரான டாலருக்கு என்ன மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று தேவையோ அதை மற்றவர்கள் கொடுத்து வந்தார் கள். மனம்போல் குறைக்கவும் கூட்ட வும் அவர்களுக்குப் போதுமான பொன் சொந்தத்திலிருந்தது. இதனல் என்ன நேர்ந்த தென்ருல், டாலர் தகப்பன் சாமியாகிவிட்டது. பொன்னின் விலை யைப் பொறுத்து டாலர் மதிப்பு இருக்க வேண்டு மென்பது போக, டாலரின் மதிப்பைப் பொன் பின் பற்ற வேண்டு மென்கிற நிலக்கு வந்துவிட்டது. மற் றை நாட்டு நாணயத் திட்டங்களெல் லாம், பொன் நிலையில், பொன்னெடு பிணைக்கப்பெற் றிருந்ததால், அவை களின் விலையும் இறுதியாக டாலரின் விலையைத் தழுவ வேண்டி வந்துவிட் டது. டாலர் பொன்னையாள, பொன் மற்றை நாணயங்களை ஆள, முடிவில் டாலரே எல்லா நாட்டு நாணயங்களுக் கும் வல்லரசாய்த் திகழ்ந்தது.

இந்த டாலர் ஏகாதிபத்தியத்தி லிருந்துதான் நம்உலகத்தின் இற்றைய துன்பம் மூண்டது. 1928 ஜூன்முதல் 1929 ஜூன்வரை அமெரிக்கா சமஷ்டி ஆதார மத்திய பாங்கிகள் கடன் கொடுப்பதைச் சுருக்க ஆரம்பித்தன; இதற்காக வட்டி விகிதத்தை 4½ சதத் திலிருந்து 6 சதம்வரை உயர்த்தின. இது வியாபாரிகளையும், பண்டங்கள் தோற்றுவிப்பாரையும் தாக்கியது. ஒவ் வொருவரும் இன்னும் விலை வீழுமோ என்று பயந்துகொண்டு தொழிலையும், வர்த்தகத்தையும், முன்னுக் கொள் முதல் பண்ணுவதையும் சுருக்கிவந்தார் கள். இதனல் விலை நிலை இன்னும் அதிகமாக இறங்கியது. இப்படியாக 1929 இலையுதிர் காலமுதல் இற்றை வரை நாளுக்குநாள் நலன் தேய்ந்து பொருள்புரி உலகம் நலிவு பெற்றுக் கொண்டே வருகின்றது. அமெரிக்க மத்திய பாங்கிகள் தம் குற்றத்தை புணர்ந்து 1930-ம் ஆண்டின் கடைசியில் திரும்பவும் தம் வட்டி விகிதத்தைக் குறைக்க முன் வந்தன. 2 சதம் வரை இறக்கப்பட்டது. ஆனல் இப்பொழுது வந்த இந்தத் தாராளச் செயல் செத்த வன் வாயில் மருந்து கொடுத்தது போலவே ஆயிற்று.

பிரான்சும் அமெரிக்காவைப் பார்த் துக் கற்றுக்கொண்டது. 1928 முதல் 1931 ஈறுகச் சுமார் 3 வருஷகாலத்தில் உலகத்திலுள்ள பொற்கனிகளி லெல் லாஞ் சேர்த்து எவ்வளவு பொன் விளை யுமோ அவ்வளவு பொன்னை இரண் டரை ஆண்டில் அது தனக்கே யாக்கிக் கொண்டது.

இவ்வாறு பொன் இவ்விரு நாடு களுக்கும் போனது எப்படி ? அவர்கள் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டார்களா ? அப்படி ஒன்றுமில்லை. போர்க்காலத்தில் போரில் மும்முரமாய் நின்ற சில அர சாங்கங்களுக்கு இவ்விரு நாடுகளும் கடனளித்திருந்தன. அந்தக் கடனின் வட்டி, முதலில் ஒரு பாகம் முதலியன திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. இதனல் தான் இந்த நாடுகளுக்குப் பொன் குவிந்தது. இது நியாய வழியில் வந்த பொன்னே யானுலும், அதை யாருக் கும் உதவாமல் ஈயாதான் தேட்டைப் போல் பூட்டி வைத்திருப்பதால் தமக்

கும் நன்மையில்லை; பிறருக்கும் எவ்வளவோ துன்பம் என்றாயிற்று. இந்தப் பொன் மட்டும் மற்றை நாடுகளிலெல்லாம் நிரந்து அந்தந்த நாட்டின் அவசியத்துக்கு ஏற்பப் பாந்து கிடந்திருக்குமானால் இந்தப்பாழும் விலை வீழ்ச்சி இவ்வளவாய் வந்திருக்குமா? தவிரவும், பிரான்சும் அமெரிக்காவும் - தாம் - கடனாளி நாடுகளிலிருந்து பெற வேண்டும் பொன்னைப் பண்டங்களின் வடிவாய்க் கொள்ளக்கூடாதா? அந்தப் பண்டங்கள் தம் நாட்டுள் வரவொட்டாமல் எழுப்பியிருக்குஞ் சுங்கச் சுவரினையாவது சிறிது குறைத்திருக்கக் கூடாதா? அல்லது, தாம் பெற்ற பொன்னை மீண்டும் அயல் நாடுகளுக்கு நீண்டகாலக் கடனுக்கு உதவக் கூடாதா? அல்லது, அந்தப் பொன் தான் தனக்குப் பயனில்லையே, அப்பொழுது அதை வேண்டாமென்று சொல்லிவிடக் கூடாதா? உலக க்ஷேமத்தைமட்டும் ஓரளவு பொருட்படுத்தியிருந்தால், எவ்வளவோ எவ்வளவோ செய்திருக்கலாம். மேற்கூறியவாறு, பொன்னெல்லாம் பல பல நாடுகளுக்குப் பயனற்றுப்போனது மன்றி, பொன்னின் மொத்த விளைவும் வரவரக் குறைந்தே வருகின்றது. 1929-ல் அமெரிக்காவும் பிரான்சும் அளவுக்கு மிஞ்சிப் பொன் கொள்ளவே, பொன்னின் விலை ஏறத் தொடங்கியது. விலை நிலை மாறாமல் ஒரே அளவில் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், உலகத்திலிருக்கும் பொன்னின் தொகையில் மூன்று சதம் வருஷா வருஷம் அதிகரித்துக் கொண்டே வரவேண்டுமென்று பெரிய பொருளாதார நூற்புலவரான குஸ்டாவ் காஸல் (Gustav Cassel)என்பவர் கணக்கிட்டிருக்கிறார். ஆனால் உண்மையில் இந்த 3 சதம் ஆண்டுதோறும் உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. 2 சதமே சேர்ந்துகொண்டு வருகிறது. இனி வரும் சுமார் 20 ஆண்டுகட்கெல்லாம் வருஷா வருஷம் உற்பத்தியாகும் பொன்னின் தொகை குறைந்து கொண்டே வருமென்றும், அதற்கு எவ்வழியிலாவது பரிகாரங் கண்டு பிடியாவிட்டால் பொருளாதார நெருக்கடிகள் தோன்றிக் கொண்டே வருமென்றும் அகில உலக சங்கத்தினிருந்து நியமிக்கப்பட்ட ஒரு குழுவினர் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர்.

ஆகவே, இதற்கு இனி நாம் செய்ய வேண்டுவதென்ன? எவ்வெவ் வழிகளிலெல்லாம் பொன்னைச் செட்டாக உபயோகிக்கலாமோ அந்தச் செட்டு நெறிகளை யெல்லாம் கடைப் பிடிக்க வேண்டும். நகைகள் செய்வதையும், தெய்வங்களுக்குப் பொன்னைப் பூணுவதையுஞ் சிறிது குறைக்க வேண்டும். தங்க நாணயங்கள் எங்கெந்த நாடுகளில் அன்றாடம் காசாய் வழங்கப்படுகின்றனவோ அங்கங்கெல்லாம் அவற்றை வழக்கிலிருந்து ஒழிக்க வேண்டும். நம் நாடும் அண்மைக் காலத்தில் போன் நிலை நிறுவப்போகிறது; மத்தியபாங்கிகாணப் போகிறது. அந்தக் காலத்தில் தங்க நாணயம் வேண்டும் வேண்டுமென்று மயங்கிக் கூக்குரலிடக் கூடாது. நோட்டுகள் முதலிய காகித நாணயங்களை அதிகமாக வழக்கில் கொண்டுவர நம் மக்கள் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். 1925 முதல் ஆங்கிலேயர் தங்க நாணயத்தை அன்றாடம் வழக்கிலிருந்து நீக்கி விட்டனர். இப்படியே ஒவ்வொரு நாடுஞ் செய்யவேண்டியது. இப்படிச் செட்டினால் திரளும் பொன்னெல்லாம் மத்திய பாங்கிகளில் அளவற்ற காகித நாணயங்களுக்கு ஆதாரமாயுதவிப் பணவறுமையைப் போக்கக்கூடும்.

பொன்னைப் பொதுவாகச் செட்டு நெறியால் சேர்ப்பது மன்றி, அதைப் பல பல நாடுகளும் சம முறையில் கையாள வேண்டும். இஃது எளிதில் நடவாத காரியமாகவே இருக்கிறது. உலகிலுள்ள எல்லா மத்திய பாங்கிகளும் ஒன்றாய்க் கலந்து தத்தமக்கு ஆதாரமாக வேண்டும் பொன்னின்னளவு இவ்வளவு என்பதை ஒப்பக் கண்டு ஓர் உடன்பாட்டுக்கு வரவேண்டியது. இஃது என்று நடக்கப்போகிறது? பொருள் புரி இயக்கங்களுக்கும், மத்திய பாங்கித் தலைவர்களுக்கும் பின்

னே கடிவாளத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அரசியல் நிபுணர்கள் நிற்கிறார்களே, அவர்கள் உலக சமாதானமும் க்ஷேமமும் வர விடுவார்களா? அப்படி வந்துவிட்டால் அவர்கள் வேலையும் புகழும் அற்பமாய் விடுமல்லவா?

அதனால் நெருக்கடி நீங்கும்வரை இங்கிலாந்து செய்ததுபோல் மற்றை நாடுகளுஞ் செய்வதுதான் மேல். பொன் நிலையை ஒரே அடியாய் உலகெங்குங் குலைத்துவிடுதல், உலக மத்திய பாங்கிகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து இவ்வளவு பொன் ஒவ்வொரு பாங்கிக்கும் ஆதாரமாயிருக்கவேண்டுமென்று வரையிட்டாலுங்கூட, ஆதாரம் ஆதாரமா யிருக்க வேண்டியது தானே. அப்பொழுது அந்தப் பொன் சும்மாதானே இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலையில் பொன் நிலையை உலகெங்குந் தகர்த்தெறிவதே மேல். வேறு நிலையைப் பிறகு பார்த்துக் கொள்வோம்.

சமரச சன்மார்க்க போதம்

(தொடர்ச்சி)

IV. குருமார்கள்

(குறிப்பு: குருமார்களைப்பற்றிய சில குறிப்புகள் முன்னே பொறிக்கப்பட்டன. அவைகளை நேயர்கள் கீழ்வருவனவற்றுடன் சேர்த்துப் படிப்பார்களாக. இப்போதம் நூல் வடிவம்பெறும்போது யாவும் ஒழுங்குமுறையில் செப்பஞ் செய்யப்படும்.)

1. குருமார்கள் சத்தெனும் இறையும் அல்ல; மக்களுமல்ல.

2. இறை, வடிவம் இல்லாதது; குருமார்கள் வடிவம் உடையவர்கள். இறைக்கு அவதாரமில்லை; குருமார்களுக்கு அவதாரமுண்டு.

3. குருமார்களுக்கு வழங்கப்படும் பெயர்கள் சில, சில விடங்களில் இறைக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. அப் பெயர்களைக் கொண்டு கடவுள் அவதாரக் கதைகள் புனையப்பட்டன. நாமரூபமில்லாத பரம்பொருளை எப்பெயரிட்டு அழைத்தாலென்ன? தோற்றக் கேடு இல்லாதது அதன் தன்மை என்பதை மட்டும் மறத்தலாகாது.

4. உலகில் கடவுளைக் கண்ட கதைகள் பல சொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் யாவும் குருதரிசனக் கதைகளே யாகும். பரம்பொருள், தனியே ஓர் உருவந் தாங்கி வருவதன்று; அது நாம ரூபமின்றி, போக்கு வரவின்றி, அசைவின்றி, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்பது; அஃது இயற்கையை உடலாக்கொண்டு, குருமார்கள் நெஞ்சத் தாமரையில் ஒளிர்ந்து, மேலுங் கடந்து நிற்பது. அது மனவுணர்வு கடந்த நிலையில் அநுபவ மாத்திரையாய் விளங்குவது.

5. குருமார்களும் பிறக்கிறார்கள்; மக்களும் பிறக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிறப்புக்கும் இவர்கள் பிறப்புக்கும் வேற்றுமையுண்டு. குருமார்கள் அவசியம் நேரும்போது பிறப்பவர்கள்; மக்கள் பிறப்பு அத்தகைய தன்று. குருமார்கள் ஞான உணர்வுடன் பிறப்பார்கள்; மக்கள் அஞ்ஞானத் தொடக்குடன்பிறப்பார்கள். குருமார்கள் உலக நலங்கருதிப் பிறப்பார்கள்; மக்கள் அவ்வுணர்வுடன் பிறப்பவர்களல்ல. குருமார்கள் வழிகாட்டிகள்; மக்கள், அக் குருமார்கள் வழிபற்றி நடப்பவர்கள். குருமார்கள் எல்லாஞ்செய்ய வல்லவர்கள்; மக்கள் எல்லாஞ்செய்ய வல்லவர்களல்ல. இன்னோரன்ன வேற்றுமைகள் பல உண்டு.

6. குருமார்கள் நுண்ணுடலுடையவர்கள். அவ்வுடல் மன உணர்வுடன் வாழும் மக்கட்குப் புலனாகாது. இயற்கைத் தியானத்தில் முதிர்ச்சி பெற்ற

மக்கட்கு அப்பொன்னுடல் புலனாகும்.

7. குருமார்க ளெல்லாரும் ஒரே திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்தல் கூடாது. குருமார்களில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்போருக்கு உண்மை ஞானம் விளங்காது.

8. குருமார்கள் வடிவில் வெவ்வேறு பட்டவர்கள் போல் காணப்படுவார்கள். உணர்வில் அவர்களெல்லாரும்ஒருமைப் பாடுடையவர். மனவுணர்வு கடந்த நிலையில் அவ்வொருமைப்பாடு நன்கு புலனாகும்.

9. குருமார்கள் அனைவரும் நுண்ணிய பொன்னுடலுடையவர். அவர்கள் அந்நிலையில் நின்றே உலகுக்கு நலஞ் செய்துவருகிறார்கள். சிலர் அவசியம் நேரும்போது பருவுடல் தாங்கியும் நலஞ்செய்வர். அப்பொழுதும் அவர்கள்பால் நுண்ணுடலுணர்வே நிலைத்து நிற்கும்.

10. நுண்ணுடல் நிலையில் குருமார்கள் மோனத்தால் உண்மையைக் குறிப்பாக உணர்த்துவார்கள். இம் மோனம், இயற்கைத் தியானத்தில் முதிர்ச்சி பெற்றவர்க்குக் காட்சியாகும். அக் காட்சி கண்ட ஞானிகள் அதை உலகுக்கு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

11. பருவுடல் தாங்குங் குருமார்கள் போதனையினாலும் சாதனையினாலும் அவ்வப்போதைய உலகம் விரும்பும் முறையில் சன்மார்க்கத்தை விளக்கிச் செல்வார்கள். அப்போதனைகளை அவர்களாகக் கொள்ளுதல் ஒழுங்கு.

12. குருமார்கள் நுண்ணுடல் நிலையில் குறிக்கும் மோனம், மனங் கடந்த ஞானிகட்குக் காட்சி யாவதால், அதன்கண் வேற்றுமை தோன்றுவதில்லை. பருவுடல் தாங்கிய நிலையில் குருமார்கள் அருளும் போதனைகளில் வேற்றுமை தோன்றுவதைப் பற்றி உலகம் மலைவதுண்டு.

13. குருமார்கள் போதனைகள், கால தேச வர்த்தமான நிலைமைகட் கேற்ற முறையில் வெளி வருதலால், அவைகளின் தோற்றத்தில் வேற்றுமை காணப்பெறுதல் இயல்பே.

14. மக்கள் பிறப்புவகையில் ஒருமைப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும், அவர்கள் சிறப்புவகையில் ஒருமைப்பட்டவர்களாயில்லை. மக்கள் மனோநிலை, வழக்கவொழுக்கம், உடை, உணவு முதலியவற்றில் வேற்றுமைப்பட் டிருத்தல் கண்கூடு. இப்பலபட்ட மக்கட்குப் பலபட்ட போதனைகள் தேவை. பலபட்ட போதனைகளில் அவரவர் தம்தம் இயல்புக் கேற்ற ஒன்றைக் கொண்டொழுகுதல் நலம். பிறவற்றை நிந்தித்தல் கூடாது.

15. குருமார்களின் போதனைகள் தொடக்கத்தில் வேற்றுமை போலத் தோன்றும். முடிவில் அவ்வேற்றுமை உணர்வு இடம் பெறாதொழியும்.

16. வேற்றுமை புறத்தின்பாற்பட்டதென்பதும், அகத்தின்பாற் பட்டதன்று என்பதுங் கவனிக்கத்தக்கன.

17. குருமார்கள், சன்மார்க்கத்தையே காலதேச வர்த்தமானத்துக் கேற்ற முறையில் விளக்கிப் போதித்துச் செல்வது வழக்கம், அப்போதனைகளில் சன்மார்க்க உயிர் நாடி ஓடிக் கொண்டேயிருக்கும்.

18. பொன்னால் பணிகள் செய்யப் படுகின்றன. அப்பணிகள் கால நிலைக் கேற்ற வண்ணம் செய்யப்படுவது வழக்கம். அவைகளின் தோற்றத்தில் எத்துணை மாறுதல் விருப்பினும், அவைகள் யாவும் பொன்னால் செய்யப்பட்டவை என்பது உண்மை. புறம், வேற்றுமையுணர்வை நல்கினும், அகம் அவ்வுணர்வை ஒழிக்கும். புறவேற்றுமை யுணர்வு நீண்டநேரம் நிலைத்திருப்பதில்லை. பொன் போன்றது சன்மார்க்கம்; பணிகள் போன்றவை போதனைகள். சன்மார்க்கமே காலத்துக்கேற்ற முறையில் குருமார்களால் போதிக்கப் படுவது. புறத்தோற்றம், வேற்றுமையுறச் செய்வதற்குக் காரணம், அவ்வப்போது மக்கள் மனோநிலையில் உறும் மாறுதலே யாகும்,

19. பலதிற மனோநிலையுடைய மக்களுக்குப் பயன்படு முறையில் குருமார்களின் போதனைகள் அவ்வப்போது வெளி வருதற்குக் காரணம், அவர்கள் பலதிறப்பட்ட மக்கள்மீதுங் கொண்ட கருணையேயாகும்.

10. ஒருவன் ஒரு குருவின் போதனையில் விருப்பங் கொண்டு, மற்ற குருமார் போதனைகளை நிந்திப்பது, அவன் தன் குருவின் போதனையையே நிந்திப்பதாகமுடியும். நிந்தனையுள்ளவிடத்தில் குரு தரிசனமே அரிதாகும்.

21. சோலை இன்பம் நுகர ஒரு சோலையில் நுழைந்து தனக்கினியதாகத் தோன்றும் ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்த ஒருவன், தான் அமர்ந்த மரத்தின்மீது கொண்ட விருப்பத்தால் மற்ற மரங்களை வெறுத்து அவைகளை அழிக்கப் புகுவானாயின், அவன் சோலை இன்பத்தை எங்ஙனம் நுகர்தல் கூடும்? பிற குருமார் போதனைகளை நிந்திப்பவன் கதையும் இத்தன்மைத்தே.

22. ஒரு குருவின் போதனைவழி ஒருவன் நின்று ஒழுகுவானாயின், அவன்முடிவில் எல்லாக் குருமார்போதனைகளும் தன் குரு போதனையாகவே தோன்றக் காண்பன். ஆகவே குருமார் போதனைகளெல்லாம் சன்மார்க்கமென்று கொண்டு எக்குருவின் போதனையையும் நிந்தியாது, அவரவர் தத்தம் மனதுக் கியைந்த குருபோதனை வழி நின்றொழுகுவது அறிவுடைமை.

23. குருமார்கள் வழிபாடு மேலே சொல்லப்பட்டது. குரு மார்களின் போதனை வழி நின்று அவர்களை வழிபடுதல் வேண்டும். அவர்கள் போதனை வழி நில்லாது அவர்களைப்போல ஓர் உருவைச்செய்து, அவ்வுருவை மட்டும் வழிபடுவதால் உண்மை விளங்காது. குருமார்கள், போதனைகளாகவே விளங்குகிறார்கள். போதனைகளின் தத்துவ உணர்வற்ற வழிபாடு வெறும் விக்கிரக ஆராதனையாக முடியும்.

24. குருமார்களின் வாய்மொழிகள் தெய்வ மொழிகளாகும். தெய்வ மொழிகளிற் சில வேதமாகவும் சில ஆகமமாகவும் நிலவும்.

25. வேதமும் ஆகமமும் முறையே மந்திரம் தந்திரம் என்று சொல்லப்படும். மந்திரம் என்பது நுண்மை; தந்திரம் என்பது பருமை.

26. வேதம் மனம்; ஆகமம் உடல். வேதம் விதை போன்றது; ஆகமம் மரம் போன்றது. வேதத்தை மூலமென்றும் ஆகமத்தை உரை என்றுஞ் சுருங்கச் சொல்லலாம்.

27. வேதம் சில சமயங்களில் குருமார்கள் வழிப் பிறக்கும்; ஆகமம் சில சமயங்களில் குருமார்கள் வழிப் பிறக்கும்.

28. வேதாகமங்கள் குறிப்பிட்ட மொழியில் பிறக்கும் நூல்களல்ல. வேதாகமங்கள் பல மொழியில் பல விடங்களில் பிறந்திருக்கின்றன. அவைகள் யாவும் சன்மார்க்கத்தையே அறிவுறுத்துவன. வேதம் ஆகமம் என்பவற்றிற்கு அவ்வம் மொழியில் தனித் தனிப் பெயர்கள் உண்டு.

29. குருமார்கள் பெயரால் பிரதிநிதிக் கூட்டமென்றும், சம்பிரதாயங்களென்றும், அவைகட்கெனக் கோயில்களென்றும், மடங்களென்றும், இன்னபிறவென்றும் பலகட்டுப்பாடுகள் ஆங்காங்கே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பொய்மையின் பரிணாமங்கள். குருமார்களுக்குப் பிரதிநிதிகளோ, சம்பிரதாயங்களோ, அவைகட்கெனக் கோயில்களோ, மடங்களோ, பிறவோ வேண்டுவதில்லை. குருமார்கள் பக்குவர்களுக்குக் காட்சி யளித்து அவர்கட்கு உண்மை ஞானோபதேசஞ் செய்யக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கட் கிடையில் மற்ற அஞ்ஞானத் தலை எடுப்புகள் எற்றுக்கு?

திரு. வி. கலியாணசுந்தரன்.

(தொடரும்)

தீபேத்திய இராமாயணம்

[இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை திரு. சோமசுந்தர தேசிகர்]

[குறிப்பு :—சீனு தேசத்தை யடுத்து மேற்கிலுள்ள துருக்கிஸ்தானம் என்ற நாட்டில் நிலத்தை வெட்டிப் பரிசோதனை செய்தபோது மூன்று சுருள்கள் அகப்பட்டன. அவற்றைப் பிரித்துப் பார்த்தபொழுது அவை தீபேத்திய மொழியில் எழுதப் பெற்ற இராமாயணமாக இருக்க ஆராய்ச்சியாளர் கண்டனர். இந்த இராமாயணம் நானூற்று முப்பத்தொன்பது வரிகளையுடையது. அச்சுருள்கள், இதுபொழுது இலண்டன்மா நகரத்திலுள்ள இந்தியா ஆபிஸ் புத்தகசாலையில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த இராமாயணக் கதை பொதுவாக நம் நாட்டுக் கதையோடு ஒற்றுமையுடையதானலும், பேர் முதலியவற்றில் பல மாறுதல்கள் உடையதாய்க் காணப்படுகின்றது. அதனை ஆராய்ந்த எப். டபிள்யு. தாமஸ்துரை மகனர் (F. W. THOMAS) அமெரிக்காவில் வெளியான ஒரு பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருக்கின்றூர். தமிழ் மக்கள் அதனை யறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு ஈண்டு அது மொழி பெயர்த்தெழுதப்படுகின்றது. அத்துரை மகனர்க்குத் தமிழகம் பெரிதும் கடப்பாடுடையது.]

I

ஹைதகஸியான மேகஸீனு என்ற இயக்கி, விஸ்ரவஸ் என்ற முனிவரால் விரும்பப்பட்டு அவருடன் கூடி, தசக்கிரீவன், அமல கர்ணன், பிரிநஸன் (விபீடணன்) என்ற மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். பிரமன் தசக்கிரீவனுக்குப் பத்துத் தலைகளும் அதற்குற்ற பலமு மளித்தான். மான்லிய பந்தா (மால்யவந்தன்) தேவ புத்திரர்களை யழைத்து அவர்களை அவர்களுடைய மாமனை வைஸ்ரவணன் ஆளும் இலங்காபுரிக்குச் செல்லத் தூண்டினன். அவன் வைஸ்ரவணனது பெருமையைக் கண்டு அழுதான். அவன் அழுவதன் காரணத்தைக் கேட்டபோது, அவனுடைய தகப்பனை கோரன் (குபேரன்) என்ற இயக்கனது நினைவு வருவதாகவும், அவன் வைஸ்ரவணனல் நாடு கடத்தப்பட்டு நரகில் வீழ்ந்து கிடப்பதைக் கருதினதாகவும் கூறினன். அவன் தேவபுத்திரர்களது உதவியை நாட, அவர்களும் தாங்கள் உதவி செய்யச் சம்மத முடையவர்களாயினும் தங்களால் ஒன்றும் இயலாதென்பதைத் தெரிவித்தார்கள்.

மால்ய வந்தனுடைய போதனையின் மேல் தேவ புத்திரர்கள் தேவர்களை வெல்ல ஆயிர மாண்டு பிரமனைக் குறித்துத் தவங்கிடந்தனர். ஆயினும் பிரமன் இவர்களது தீய எண்ணத்தை அறிந்தவனகையால் இவர்கள் முன் புலப்படவில்லை. பின்னும் கடுந்தவம் புரிந்து (1) அவர்கள் எவர் மேலாவது ஓரம்பு எய்தால் எய்யப்பட்டவர் மரிக்க வேண்டுமென்றும், (2) பிறரால் இவர்கள் கொலையுண்ணுதவாறு ஒரு கவசமும், (3) மூவுலகிலும் அரசாளவும் வரம் வேண்டினர். பிரமன் தானே மூவுலகுக்கும் இறைவ னென்றும் தன்னை எவ்விதமான அம்பும் கொல்ல மாட்டாதென்றும் கூறினன்.

தேவ புத்திரர் மகாதேவனைத் திருப்தி செய்ய முற்பட்டனர். அவரும் இவர்கள் கெட்ட எண்ணத்தைத் தெரிந்துகொண்டு எதிர்ப்படாதபோது, தசக்கிரீவன் தனது தலைகளிலொன்றை யரிந்து தீயிலிட்டான்.

மகாதேவரின் மனைவியான உபாதே (உமாதேவி) அவன்பால் மனமிரங்கித் தனது கணவனிடம் . மன்றாடினள். அவர் பிடிவாதமாக விருந்ததைக் கருதி அவளே தேவபுத்திரர் முன் தோன்றி, மகாதேவரைக் குறித்து வரங் கிடப்பதை விட்டுத் தன்னை நோக்கி வரங்கிடக்கக் கூறினள். அவர்கள், அவளை ஒரு பெண்ணென்று இழி

வாகக் கருதவே, அவள் சினந்து, அவர்கள் ஒரு பெண்ணாலேயே அழிவரெனச் சாபமிட்டாள்.

அவ்வாறே மகாதேவரது அமைச்சனான பிரகஸ்தனும் அவனொரு வானரனென்று அவமானப் படுத்தப்பட்டபோது, அவன் வானரராலேயே இவர்கள் அழிவரெனச் சாபமிட்டான்.

அநேக நாள் கழித்தும் மகாதேவர் தோன்றாமையால் சரஸ்வதி தேவபுத்திரர் நாக்கில் நின்றுகொண்டு (1) தேவர்களுக்கு அரசாகவும், (2) தசக்கிரீவனது குதிரைத் தலையை முதலில் அறுக்காதவரிட மிருந்து சாவின்றி இருக்க இரட்சையும், (3) முதல் முறையாக அம்பு விட்டவுடனே பகைவன் இறக்கவும் வரங்களை மாற்றி வேண்டும்படி செய்தாள்.

இவ்விதமாகத் தேவர்கள் தேவ புத்திரரால் தோற் கடிக்கப்பட்டபோது இலங்காபுரத்திலுள்ள தேவரும் மக்களும் அழிக்கப்பட்டனர்; அத்தீவு முழுவதும் இராக்கதர் நிறைந்து தசக்கிரீவனைத் தங்கட்குத் தலைவனாக்கினர்.

மூவுலகையும் ஆட்சிபுரியும் தேவர்கள் ஒன்றுகூடி ஆலோசனை புரிந்து, இராக்கதரை அழிக்கவல்ல ஒரு மானிடனைத் தசக்கிரீவனுக்குப் பெண்ணாகப் பிறக்க எற்பாடு செய்தனர். தசக்கிரீவனது மனைவிமாரில் ஒருத்தி ஒரு பெண்ணைப் பெற்றாள்; உடனே நிமித்திகர் இப்பெண்ணால் அவனது தகப்பனும் மற்றைய இராக்கதரும் அழிவரென்று கூறினர். அதனால் அக்குழந்தையைச் செப்புப் பாத்திர மொன்றில் வைத்துத் தண்ணீரில் விட்டனர். இந்தியக் குடியானவர்கள் (அந்தப் பாத்திரத்தைக்)கண்டெடுத்துத் தங்கள்மகளாகப் பாவித்து ரோல்-ர்ஞ்ட்-மா 'லீலாவதி' எனப் பெயரிட்டு வளர்த்துவந்தனர்.

சம்புத் தீவிலுள்ள அரசனான தசரதருக்குப் பிள்ளையின்மையால் அவர் கைலையங்கிரியில் வசிக்கும் ஐஞ்நூறு இருடியர்பால் பிள்ளைப் பேற்றைக் குறித்துத் தவங்கிடந்தனர்.

அவர்கள் ஒரு பூவைக் கொடுத்து, அதனைத் தசரதரது மூத்த மனைவியிடம் கொடுத்தால் அவளிடம் ஓர் ஆண் மகன் உண்டாவனென்று கூறினர். பட்ட மகிஷி மனமிரங்கி அப்பூவிற் பாதியை இரண்டாவது மனைவிக்குக் கொடுத்தாள். இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தன. இரண்டாவது மனைவி முதல் மனைவி பிள்ளை பெறுவதற்கு மூன்று நாள் முன்னதாக ஓர் ஆண்பிள்ளையைப் பெற்றாள்; அதற்கு இரமணன் என்று பெயரிட்டனர். பட்ட மகிஷியின் புத்திரனுக்கு இலக்கனனென்று பேரிட்டனர்.

தேவர்களுக்காகப் பரிந்து போருக்குச் சென்ற தசரதர் போரில் புண்பட்டு ஊர்வந்து சேர்ந்தனர்; இராச்சிய பாரத்தினின்றும் விலக எண்ணி இராச்சியத்தை இரமணனிடத்திலோ, இலக்கனனிடத்திலோ ஒப்புவிக்கிறதென்பதைக் குறித்துத் தனது பட்ட மகிஷியோடு ஆலோசனை புரிந்தார். அவர் பட்ட மகிஷியின் மேலுள்ள அன்பால் பட்டங்கட்டுவதைக் குறித்து மயக்கங்கொண்டு நோய்வாய்ப்பட்டார்; அதனை அறிந்த இரமணன் தான் வனவாசஞ் செய்யக் காட்டிற்குப் போவதாகச் சொல்லிக் காடு சென்றான். பின்னர் இலக்கனன் பட்டஞ் சூட்டப்பட்டான்; தசரதரும் உயிர் துறந்தார். இலக்கனன் காட்டிற்குச் சென்று இரமணனைக் கண்டு தனக்கு நான்கு லோகங்களையும் ஆளச் சக்தியில்லையென்று சொல்லிச் சக்கரவர்த்தி பதவியை இரமணனுக்கு அளிப்பதாகக் கூறினான். இரமணன் அதனை யேற்க மறுக்கவே, இலக்கனன் இரமணனது இருபாதுகைகளைக் கொண்டுவந்து சிங்காதனத்தில் வைத்துத் தான் அமைச்சனாக நின்று இராச்சியபாரம் செய்தான்.

ரோல்-ர்ஞ்ட்-மா (லீலாவதி) என்ற பெண் வளர்ந்து அழகிலும் மேனியிலும் ஈடற்றவளாகவே, உழவர்கள்

அவளுக்குத் தகுந்த மணவாளனைத் தேடிச் சென்றனர். சென்ற விடத்தில் இரமணனைப் பார்த்து இவன் தகுந்தவனென்று கண்டு அப்பெண்ணை அவனுக்கு மணஞ்செய்விப்பதாகக் கூறினர். அவள் அழகைப் பின் வருமாறு வர்ணித்து அவர்கள் கூறியதாவது :— 'அவளது கரிய கூந்தல் சுருண்டு வலப்பக்கஞ் சாய்கின்றது; அவள் தாமரை போன்ற கண்களையுடையாள்; வேதகோஷத்தைப் போன்ற சொல்லினையுடையாள்; இனிய குரலினையுடையாள்; நல்ல மேனியோடு தக்க அணிகலன்களையுடையவள்; குறையற்ற தாமரையிற் பிறந்தவள்; நிறைந்த உறுப்புக்களையுடையவளானதால் பொன்னிற் குயிற்றிய மணி போன்று உலகைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறாள்; மேனியினின்றும் சாந்தின் நறுமணம் கமழ்கின்றது; உசித வார்த்தைகளைக் கூறுவதோடு பேசும்போது தாமரை மணம் வாயினின்றும் வீசுகிறது; அவளுடைய குரல் கேட்பதற்கு இனிமையைத் தருகின்றது. இவ்வாறு வடிவழகினையுடைய ஒரு பெண்மணியைச் சாதாரண மக்கட்குக் கொடுப்பது நேர்மையாகாது. ஆதலின் உன்னைத் தவிர அவளுக்கு ஏற்ற மணவாளன் இல்லை; நீயோ நல்ல மேனியையுடையை. அதனால் நல்ல உருவான மேனியையுடைய இப் பெண்ணை ஆடையாபரணங்களோடு உனக்குத் தருகின்றோம்; அவளை நீ மணப்பாயாக' என்றனர். அவரும் சன்னியாசத்தைக் கைவிட்டு அப்பெண்ணைச் சீதை யென்ற பேரிட்டு மணந்து கொண்டு அரசனாக வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஐந்நூறு இருடியருடைய எண்ணம் நிறைவேறுங் காலங் கிட்டுவதையறிந்து குபேரன் தனது அமைச்சனை (மருகே) மாரீசனைக் கூவி அவர்களைத் துன்புறுத்துமாறு அனுப்புகின்றான்; மாரீசன் செம்பட்டை மயிரும் பெருங் கண்ணும் உட்குவிந்த காதும் உடையவனாய் பண்டையோடுகளைத் தலையிலணிந்தும் இரத்தத்தை மேலே தடவிக்கொண்டும் வந்து இருடியரைத் துன்புறுத்தினன். இருடியர் இவ்வியக்கனைக் கொல்பவருக்கு நல்லருள் பாலிப்பதாக ஓலை போக்கினர். இரமணன் அவனை வெருட்டினான்; மறுமுறையும் மாரீசன் தோன்றவே, அவனை ஒரு வளை தடியை வீசிக் கண்ணைப்பிடுங்கினான். அவன் கண்ணிழந்து ஓடினான். அப்பொழுது இருடியர் இரமணனுக்கு அவன் விட்ட முதலம்பிலேயே எவரும் கொலையுண்ணவும், கொலையுண்டவர் தேவராகப் பிறக்கவும் வரங் கொடுத்தனர்.

தசக்கிரீவனது சகோதரியான பூர்பலை (சூர்ப்பனகை) இரமணன் முன் தோன்றினாள். அவள், தான் மூவுலகிலும் போற்றப்படுபவளென்றும், தன்னைவிட அழகிற் சிறந்தாளில்லையென்றுங்கூறி இரமணனைத் தன்னோடு மருவும்படி அழைத்தாள். அவன் மறுக்கவே, இலங்கை சென்று தன் சகோதரனிடம் சீதையைச் சிறை பிடிப்பதைப்பற்றிக் கூறினாள்.

தசக்கிரீவன் மாரீசனிடம் சீதையைச் சிறை பிடிப்பதைக் குறித்து ஆலோசனை செய்தபோது, அவன் அவ்வாறு செய்வது பிழையென்று கூறித் தடுத்துங் கேளாமையால், அவன் மா[illegible] கச்செல்லும் யுக்தியைக்கூறினான். சீ[illegible] யால் தூண்டப்பட்ட இரமணன் மா[illegible] பிடிக்கச் சென்றபோது, மாரீசன் இரமணனுக்கும், சீதைக்கும், சகோதரனுக்கும் நடுவில் ஒரு புயற்காற்றை யுண்டாக்கிவிட்டான். உதவி வேண்டுமென அபயக் குரல் கேட்டபோது, லக்கனன் சீதையைத் தனியே விட்டுச் செல்ல மறுத்தும், அவள் கோபித்துக் கொண்டபோது இலக்கனன் இரமணனைத் தேடிச் செல்ல, சீதை தனித்து நின்று புலம்பிக்கொண்டிருந்தாள். அக்காலத்தில் தசக்கிரீவன் முதலில் யானையாகவும், பின் குதிரையாகவும்தோன்றினான். இரமணனும் இலக்கனனும் திரும்பிவரும் தருவாயில் தசக்கிரீவன் சீதையைத் தொட அஞ்சி, அவள் இருந்த நிலத்தோடுபெயர்த்தெடுத்துச்

சென்றான். இரமணனும் இலக்கனனும் திரும்பிவந்தபோது சீதையையும்அவள் இருந்த நிலத்தையும்காணாமற் பரிதபித்தனர். வெகு நேரம் தேடியும் அவளைக் காணாமையால் அந்த இடத்திலேயே அயர்ந்து நித்திரைபோயினர். மறுநாள் மனத்துன்பம் வருத்த அவர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு எதிர்ப்பட்ட பள்ளத்தாக்கில் ஓடிய ஒரு கரிய ஆற்றருகே சென்றனர். இலக்கனன் அந்தக் கரிய நீரைப் பருகச்சென்றபோது, அந்த நீர் ஓர் இறந்த விலங்கின் நீராகவிருக்கலாமென்று இரமணன் கூறி விலக்கினான். அந்தப் பள்ளத்தாக்கின் வழிச் சென்றபோது,அவர்கள் ஆறாக ஓடினநீர் உறங்கும்ஒருவானரத்தினுடையகண்,மூக்கு, வாயினின்றும் ஓடிவரும் நீரெனக் கண்டார்கள். அந்த வானரத்தை யெழுப்பிக் கேட்டபோது, அது தான் வானர அரசனது இளைய பிள்ளையென்று கூறியது. அதனுடைய தமையனான வாலி பலவானாகையால் அரசனாகித் தன்னைத் துன்புறுத்தியதாகக் கூறிற்று. சீதையைக் கண்டதுண்டோவென வினவியபோது, அதுதான் நோயுற்றிருப்பதால் தனக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்று கூறிற்று. தன்னுடன் ...ன்று வானரங்கள் இருக்கின்றனவென்றும், அவை இவர்கள் வரவையறிந்து மலைமேற் சென்றனவென்றும், அவற்றை விசாரித்தால் தெரியுமென்றும் கூறிற்று. மலைமேலிருந்த குரங்குகள் மெதுவாக வரவழைக்கப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டபோது, அவை முதல் நாட் காலையில் ஒரு பத்துத் தலைகளையுடையஓர் அரக்கன் தனது குதிரைமுகத்தில் ஒரு பெண்ணை அவளிருந்த நிலத்தோடு தூக்கிச் சென்றதாகவும், அப்பெண், தான் இரமணனுடைய மனைவியென்றும், தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்றும் அழுதுகொண்டே சென்றனளென்றும் கூறின. சுக்ரீவன் சீதையிருக்குமிடத்தைக் கண்டு செல்வானாயின் அவனை வானர அரசனாக்குவதாக இரமணன் கூறினான். மறுநாட் காலையில் வாலியும் சுக்ரீவனும் இரமணனுக்கு முன் சண்டையிட ஒருவரும் தோற்கவில்லை. மறுநாள் தானுஞ் சேர்ந்து சண்டையிடுவதாக இரமணன் கூறினான். வாலியின் மனைவி வாலியைச் சண்டைக்குப் போக வேண்டாமென்று தடுத்தும் அவன்கேட்கவில்லை. மறுநாள் சுக்ரீவன் தனது வாலில் ஒரு கண்ணாடியைக்கட்டிக்கொண்டு சண்டையிட இரமணனது அம்பால் வாலிகொல்லப்பட்டு தேவனானான்.

உடல் நல அறிவு

பேரறிஞர் வாசுவானி அவர்கள் பொறித்த ஆங்கிலக் கட்டுரையின் தமிழாக்கம்

[திரு. கி. சுப்பிரமணியனார்]

உடம்பே ஆன்மாவின் உறைவிடம். அதுவே இன்பம் நிலவுங் கோயிலாகும். ஏனெனின், ஆன்மா இன்பமயமானது.

ஆரோக்கிய வாழ்வே இன்பம். வெகு சிலரே அதனை யடையும் பாக்கியம் பெற்றவர். புறவுடலும் அகவுடலும் தம்முள் நெருங்கிய தொடர்புடையன. ஈருடலும் ஒரே படித்தான நிலையிலிருத்தல்வேண்டும். உடல்நலப் பிரச்சினையானது, அகவுடல், புறவுடல்ஆகிய இரண்டின் சீரிய நன்னிலையையே பொறுத்திருக்கிறது.

மேனாட்டினர் புறவுடல் பேணும் நற்றுறைகளில் அதிக கவனஞ் செலுத்துகின்றனர்; ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். அதுபற்றிய மருத்துவ அறிவானது ஆண்டுப் பெருவளர்ச்சி எய்தியுள்ளது. ஆனால் நம் நாட்டினரோ கிராமங்களையும் நகரங்களையும் சுகாதார முறைப்படி வைத்திருக்க இன்னும் நன்கு பயில வேண்டியவரா யிருக்கின்ற

னர். மேனாட்டினர்க்கு இதுவரையும் ஆன்ம ஆராய்ச்சிபற்றி ஒன்றும் தெரிய வாராது. இந்தியாவிற்றான் பல பெரியோர்கள் இவ்வறிவுத் துறையில் தலை சிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் புறவுடல் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் போதிய கவனஞ் செலுத்தாதிருக்கிறார்கள். எனினும், புறவுடல் மாத்திரம் முக்கியமானதாகாது.

ஆழ்ந்து சிந்திக்குமிடத்து, தனியே ஜடப் பொருள் எதிலும் கலப்பில்லாததன்று. ஜடப் பொருள்கள் மின்சாரத் தொடர்புடையன. அவை அணுக்களால் ஒன்றியவையல்ல. இதுவே தற்கால ஆராய்ச்சியினின்றும் பிறந்த கொள்கையாகும். அணுக்களிலும் அணுக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அணுக்கள் மின்சாரப் பொருளினாலேயே ஆகியவை. அவற்றில் உடன்பாடான மின்சாரப் பொருளும் மாறுபட்ட மின்சாரப் பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றன. மின்சாரத்தை ஆன்மாவின் ஜோதி மயமான ஓர் அறிகுறியாகக் கொள்கிறேன்.

அகவுடலுக்கும் புறவுடலுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு. உடலின் சுகாதார நிலைமை, நம்மனதில் எழும் ஆசைகளையும் நினைப்புகளையும் பொறுத்திருக்கிறது. இதனைப் பலர் அறியாதிருக்கின்றனர். அகவுடலையும் புறவுடலையும் பொறுத்திருக்கிற சீரிய நிலைமையை யடையும் சுகாதாரக் குறிப்புகளில் சிலவற்றை ஈண்டுத் தருகிறேன்.

(க) இயற்கை

இயற்கையினின்றும் எழுகின்ற ஆரோக்கியத்தைத் தரும் உயிர்ப்புச் சலன சக்தியை ஒவ்வொருவரும் பெறுதல் வேண்டும். மருந்துகள் ஒரு சிறிதளவே பயன் தருவன.

தாவரங்கள் இச்சலன சக்தியை நமக்கு அளிக்கின்றன. எனது உடல் நலத்திற்கு முக்கிய காரணம் பனை, தென்னை போன்ற மரங்களே ஆகும். இத்தகைய மரங்கள் சூழ்ந்த இல்லத்திலேயே யான் வசிக்க விரும்புகிறேன். பூந்தோட்டங்களும், சிங்கார வனங்களும், சிறுவர்க்கேற்ற விளையாட்டுப் பொழில்களும், மிகவும் அவசியமானவை. அவற்றின் சிறப்புக் குணம் அளவிட முடியாததாகும். அவற்றை ஒரு நகரத்தின் சுவாசா சயங்கள் என்னலாம்.

ஞாயிற்றின் செங்கதிர்கள் சிறந்த நன்மை பயப்பனவாம். இதுபற்றியே ஐரோப்பாவில் ஜர்மனி போன்ற நாடுகளில், ஞாயிற்றொளியில் மூழ்கும் வழக்கத்தை மக்கள் பெரிதுங் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதனை நாட்டில் யாண்டும் பரப்புகின்றனர். ஆனால் நம் நாட்டினர் செய்த தவப்பயனால் நாம் சிறந்த ஞாயிற்றொளியை அடையும் பாக்யம் பெற்றுள்ளோம். தினமும் 15 நிமிடங்களாவது ஞாயிற்றொளியில் படிவோமானால் அது நமக்குச் சீரிய பயன் தரும். இங்கிலாந்தில் அறிவாளிகளால் சூரிய நிலையம் (Solarium) ஒன்று நிறுவப்பெற்று அதினின்றும் அவர்கள் சூரிய கிரணங்களைச் சீசாக்களில் அடைத்துப் பற்பல நோயாளர்களைக் குணப் படுத்துகிறார்கள். நம் தாய்நாட்டிலோ அவ்விதச் செயற்கைமுறைகள் ஒன்றும் வேண்டாம். இயற்கையாகவே அதைவிடப் பல்லாயிர மடங்கு சிறந்த ஞாயிற்றொளியைப் பெற்றுள்ளோம். ஆனால், அதன் சிறந்த குணத்தை நாம் உணர்கிறோமில்லை. பகலவன்றன் சீரிய ஒளி உங்கள் உடலிற் படிவதாக. அதனால் நீங்கள் நோய் நீங்கிப் பலமுடையவர்களாய்த் திகழ்வீர்கள். தூயகாற்று, தூயநீர், கடல் ஆகிய இவை உடம்பிற்கேற்ற ஆரோக்கியத்தைத் தருவனவாம். இயற்கை, அன்பும் கருணையுஞ் செறிந்த அன்னையாவாள். உங்கள் நோய் குணமடையத் தாயிடத்திலேயே செல்லுங்கள். மருத்துவர்கள் தம்மிடம் போதரும் நோயாளரைக் குணப்படுத்த இயற்கை அன்னையின் கூட்டுறவைப் பெரிதும் நாடுவார்களாக.

(உ) பிராணன்

நினது பிராணனைப் பரிசுத்தமுடைய தாக்கு. தற்கால மருத்துவ அறிஞர்கள் ஆன்மாவின் சீரிய தன்மையை விரைவில் உணர்வார்களென நம்புகிறேன். இந்துமதத்திலுள்ள ஆத்ம தத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்கள் பிராணமய கோசத்தைப்பற்றிக் கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் பிராணனைச் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். இதுபற்றியே பெரியோர்கள் முறைப்படி செய்யத் தக்க பிராணாயாம முறையைக் கையாண்டார்கள். இது நரம்புக் கட்டுகளைப் பலப்படுத்தி உடலினை உறுதி செய்யும்.

(௩) உணவு

புலாலுணவு உடலின் கொழுமையை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. ஆயினும் அது உடம்பிற்கு ஒளி செய்வதாகாது. இவ்வுணவின் இழிவு கருதியே பண்டை நாளில் தூய்மையையும் அழகையும் பெரிதும் விரும்பிய, நாகரிகம் கைவந்த இந்துக்கள் இதனைப் புறக்கணித்தனர் போலும். புலாலுணவை, ஜீவ காருண்யம், மனோ விகாரம், உடல் நலம், ஆகிய இம்மூன்று நோக்கங்களைக் கொண்டு யான் மறுக்கின்றேன். எளிய உணவே ஏற்ற உணவாகும். இக் காலத்து மக்களுட் பலர் மீதூண் விரும்பலினால் நோய்வாய்ப் படுகிறார்கள். சிற்றின்ப நுகர்ச்சியும் சுகானுபவங்களும் நமது மனோ வளர்ச்சியைப் பெரிதும் தகைந்து உடல் நலனைக் கெடுப்பனவாகும்.

கல்லதிர நின்று கடுந்தவம் புரியும் வாழ்வை மேற்கொள்ள ஒருவருந்துணிகிலர். ஆனால் ஆரோக்கியமாயும், அறிவுடனும், ஆற்றலுடனும் வாழவே யாவரும் விழைவர். அவ்விதம் விரும்புவோர் ஒவ்வொருவரும் மிக எளிய வாழ்க்கையையே மேற்கொண்டொழுக வேண்டும். தற்கால நாகரிக உலகு, இளைப்பு—சோர்வு—தளர்வு எனும் கொடிய நோயால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பல்வித ஆசை நோய்களால் தலைகால் தெரியாது சுழல்வதால், தனது சக்தியை இழந்து வருகிறது.

காய், கனி, கீரை ஆகிய இவற்றில் சிறந்த சத்துப் பொருள்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. வாரமொருமுறை உபவாச மிருப்பது உடலுக்கு நலஞ் செய்வதாகும். அது நமது தேகத்திற்கு வேண்டிய புதிய சக்தியையும், புதிய வோர் உணர்ச்சியையும் தருகிறது; தேகத்திலுள்ள ஜீவாதார சக்தியை எல்லாப் பாகங்களிலும் சென்று பரவச் செய்கிறது. சிலர், உபவாசம் மூளையின் சக்தியைக் கெடுக்கிறதெனக் கூறுகிறார். யான் அதனை ஒப்புக்கொள்ளேன். வாரமொருமுறை மேற்கொள்ளும் மௌனமும் உபவாசமும் எனக்குச் சிறந்த நன்மை பயக்கின்றன. அதனால் என்மனம் பரிசுத்தமடைகிறது. வலிமை பெறுகிறது. எனது உடலும் உரம்பெற்றுச் சிறந்திருக்கக் காண்கின்றேன். இதன் காரணம் எனது அகவுடலும் புறவுடலும் நல்ல நிலையிலிருப்பதினாலேயே என நினைக்கிறேன்.

(௪) அகத்தூய்மையும் பிரார்த்தனையும்

இவை இரண்டும் பிரமசரியம் என்னும் அழகிய சொற்றொடரில் அடங்குவனவாகும். மணம் விரும்பாமையை விட பிரமசரியமே சிறந்தது. மண வாழ்க்கையிலும்பிரமசரியத்தை அநுட்டிக்கலாம். பிரமசரியம் தவநெறியைக் குறிக் கொண்டதன்று. பிரமசாரி தவநெறி ஓம்புநரைவிடச் சிறந்தவ ரென்னலாம். பிரமசரிய மென்பது, சொல்லளவில் இறைவனுடன் இயங்குதலாகும்.பிரமத்திலே சென்று பிரமத்தோடு உறைபவரே உண்மைப் பிரமசாரி யாவர். அவர் தூய்மை, பிரார்த்தனையாகிய அருங் குணங்கள் ஒளிர்பவரா யிருத்தல்வேண்டும். இவை இரண்டுமே அகவுறுப்புக்களுக்கு உயிர் நிலையாகும்.இவைஇரண்டுமே புறவுடலை என்றும் இளமை மாறாதிருக்கச் செய்வன. இவை இரண்டுமே பலவீனமென்னும் சுவரைத் தகர்த்தெறிவன. இவை

இரண்டுமே மனிதனை இறைவனோடு ஒன்றச் செய்வன. இத்தகை மனித னிடமிருந்தே மாபெருஞ் சக்தி எழு கின்றது. இவனே உலகில் அறிவாகிய ஒளியைப் பரப்புகின்றான்.

“இருளினின்றும் வெளிச்சத்திற்கு எங்களை வழிகாட்டிடுக” என்றே உப நிடதத்தில் முனிவர் யாவரும் பிரார்த் திக்கின்றனர். இருளென்பது ஆசையா கியஇருளே; வெளிச்சமென்பது மாபெ ருஞ் சோதிப் பிழம்பின் ஒரு சிறு பொறியே. இச்சோதியினின்றும்யோகி யான - பாலபிரமசாரியான கிறிஸ்து நாதர் தோன்றினார். அதனாற்றான் அவர் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார். கிறிஸ்து பெருமான் தூய்மையினாலும் பிரார்த்தனையினாலுமே உலகை இரட் சித்தார் என்னலாம்.

ஜலம்

அதன் குணங்களும் உபயோகங்களும்

[திரு. வி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி, B. A.]

“பாமரஜனங்கள் ஜலத்தைத்தெய்வ மாகக் கொண்டாடுபவர்கள்” என்று சொல்லும் அறிவிலிகள் அநே கர் இவ்வுலகில் உளர். அவர்கள் சற் றேனும் ஜலத்தின் குணங்களையும் உப யோகங்களையும் கவனித்திருப்பார்களா யின், இங்ஙனம் உளறுமலிருப்பர் என் பது திண்ணம். ஜலம் உலகில் முதன் முதலில் ஜீவராசிகளை உண்டாக்கின தெனலாம். மலைகளும், மரங்களும், மனிதனும், பிராணிகளும் ஜலத்தின் செயல் என்று சொல்லப் போதுமான காரணங்கள் உள்ளன. ஜலமில்லாத இடம் கிடையாது. ஜலம் இல்லையேல் ஜீவராசிகள் கிடையா. கொஞ்சமே னும் ஓய்வில்லாமல் ஜலம், நீராவியாக வோ, பனிக்கட்டியாகவோ, ஜலமாக வோ மனிதருக்கு உபயோகப்பட்டு வருகிறது. இத்தனை குணங்களும் உபயோகங்களும் கொண்ட இந்த ஜலத் தைத் தெய்வமெனக் கொண்டாடுவதும் மடமையாமோ?

ஜலம் உண்டானமை

ஜலம் பிராணவாயு(Oxygen)ஜலவாயு (Hydrogen) இவ்விரு வாயுக்கள் கொ ண்ட ரஸாயனப் பொருளாகும். முதன் முதலில் இப்பூமி இப்பொழுது போவில் லாமல் நெருப்புக் கோளமா யிருந்த தென்று ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார் கள். அப்பொழுதே ஜலத்தின் இருவாயுக் களும் பூமியில் வருவதற்குத் தயாரா யிருந்தன. கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ப் பூமி யும் குளிர்ச்சி பெற, 700"C. உஷ் ணத்தில் நீராவியிருந்த ஜலமும், சிறு கச் சிறுகக் குளிர்ச்சி பெற்று, பின்னர்ப் பூமியில் ஜலமாய் வந்து சேர்ந்தது. அது பூமியில் அடி எடுத்து வைத்தவுடன், பூமியைத் தன்னிஷ்டம் போல் மாற்ற ஆரம்பித்தது; பூமியில் வந்து சேரு முன் தன்னுடன் கலந்திருந்த மற்ற வாயுக்களையும், ரஸாயனப் பொருள் களையும் கொண்டு வந்து சேர்த்து, பூமி யிலுள்ள அரும்பெரும் பாறைகளையும் கரைத்து, அவற்றுள் ஊடுருவிச் சென் றது. பூமியினுட் சென்று, சூடுபட்டு, மறுபடியும் நீராவியாகி, எரிமலைகளின் வழியாய் வெளிவர ஆரம்பித்தது; பெரும் பாறைகளையும் உடைத்துக் குழைத்து சமுத்திரங்களையும் ஏரிகளை யும் நீர் நிலைகளையும் ஏற்படுத்திற்று. ஆறுகளாகவும் அருவிகளாகவும் பாய் ந்து பூமியின்மேல் அலைந்து, சமுத் திரங்களையும் உள் நாடுகளையும் சேர்த்து வைத்தது; மணலையும் கல்லையும் கரைத் துப் பொடியாக்கி, பயிர் செய்யக்கூடிய நிலங்களை உண்டாக்கிற்று. இவ்வாறெல் லாம் மனிதர் பிறக்குமுன்னரே ஜலம்

பூமியில்வேலைசெய்துமனிதர்க்கு வேண்டுவனவற்றைத் தயாரித்து வந்தது. ஜலத்தில்தான் முதன் முதலில் ஜீவ வித்துக்கள் ஏற்பட்டனவென்று ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். நாளடைவில் ஜலத்தின் உதவியால் பூமியிலெங்கும் பயிர்களும், செடிகொடி மரங்களும், மற்றும் பிற ஜீவவர்க்கங்களும் ஏற்பட்டனவாம்.

ஜலத்தின் குணங்கள்

ஜீவராசிகளை உண்டாக்கிப் பின்னரும் அவைகட்கு இடைவிடாது ஜலம் தொண்டுபுரியத் தலைப்பட்டது. ஓயாது வேலைசெய்து வந்தாலும் அது அடிக்கடி தன் நிலையை மாற்றிக்கொள்ளும் இயல்புள்ளது. அது, சில சமயங்களில் கனபதார்த்தமாய் மாறிப் பனிக் கட்டியாகும்; சில சமயங்களில் திரவபதார்த்தமான நீராகவே யிருக்கும்; மற்றும் சில சமயங்களில் வாயு நீராவியாக மாறி நிற்கும். இம்மாறுதல்களெல்லாம் ஜீவராசிகளுக்கு உபயோகமாகவே யிருக்கின்றன. இக்காரணம்பற்றியே சாஸ்திரத்தில் ஜலத்திற்கு விசேஷ மரியாதை காட்டப்பட்டு வருகிறது. பிரகிருதி சாஸ்திர வித்துவான்கள் ஜலத்தைப் பற்பல விஷயங்களுக்கு ஆதாரப் பொருளாகக் கொண் டிருக்கிறார்கள். ஜல மில்லாமற்போனால் ரஸாயன சாஸ்திரமே யில்லை யெனலாம். ஜலத்தை உபயோகப்படுத்தாத ரஸாயனப் பரீக்ஷைகள் கிடையா. ஜலம் எல்லா வஸ்துக்களையும் கரைக்கும் தன்மையுள்ளது என்று காணப்பட் டிருக்கிறது. ஜல மில்லாமற்போனால் என்னவாகுமென்று நினைத்தலும் நடுக்க முண்டாகிறது. அருமையான வாஸனையோடு கூடிய ஸோப்புகளும் பயனற்றவையாம்; ஸ்நானம் முடியாது; குடிப்பதற்கும் ஜலமில்லை. செயற்கையாய்ச் சிருஷ்டித்தாலும் மனிதரின் தாகத்தைத் தணிக்கப் போதுமான ஜலத்தின் கோடியில் ஒருபக்கங்கூட கிடைக்காது. பெரும் ஆலைகளும், இயந்திர சாலைகளும், ரஸாயனப்பொருள் உற்பத்தி ஸ்தாபனங்களும் எல்லாம் மூடப்பட வேண்டியது தான். அலக்ஷியமாய்க் குணங்களை அறியாது நாம் கையாண்டு வரும் ஜலம், நாளைக்குத் திடீரென்று மறைந்துவிட்டால் என்னவாகும்!

ஜலத்தின் உபயோகங்கள்

முதன்முதல் இயந்திரங்களை ஓட்டுவதற்கு ஜலத்தின் சக்திதான் உபயோகப்பட்டு வந்தது. மேனாடுகளில் இங்ஙனம் சிற்றாறுகளில் ஜலத்தால் அநேகம் மாவு அரைக்கும் இயந்திரங்கள் ஓடுகின்றன. தற்காலத்தில் நீர் வீழ்ச்சிகளில் விழும் ஜலம் மின்சார இயந்திரங்களை ஓட்டுவதை எல்லோரும் அறிவர். 'பிரமா பிரஸ்' எனும் இயந்திரத்தில் ஜலத்தின் உதவியால் ஒரு சிறு விசையைக் கொண்டு பெரும் மூட்டைகளையும் நன்றாய் அமுக்கிக் கட்டலாம்.

ஜலத்தின் உதவியால்தான் செடிகளும் மரங்களும் வளர்கின்றன. வாஸனைப் புஷ்பங்களும், ரம்மியமான வனக் காட்சிகளும், இனிய பழ வகைகளும் ஜலம் மனிதருக்கு வழங்கும் தானங்கள் எனலாம். மாஞ்செடி யில்லாமற் போனால் மனிதர்கட்கு உணவில்லை; வீடு வாசல்களில்லை. ஜலம் இவ்விதம் உண்ணஉணவும் கொடுத்து, இருக்கஇடமும்தந்து உதவுவதோடு, இன்னும் பல்வேறு சிசுருஷைகளும் செய்கின்றது.

பகலில் வெப்பம் தாங்காது, மாலை வேளைகளில் கடற்கரையிற் சென்று குளிர்ந்த காற்று வாங்கலாம் என்று போகிறோம். அப்பொழுது வீசும் குளிர்ந்த காற்றும் ஜலம் மனிதருக்குச் செய்யும் சிசுருஷைகளில் ஒன்று. ஜலம் அதே உஷ்ண நிலைக்குவர மற்ற எல்லா பதார்த்தங்களையும் விட, அதிக உஷ்ணம் வேண்டும். ஆகவே சம அளவு உஷ்ணம் ஜலத்தின்மேலும், நிலத்தின் மேலும் விழுந்தால், ஜலத்தின் உஷ்ண நிலை குறைவாகவே யிருக்கும். நிலம் அதிக உஷ்ணப்பட்டு, அதன்மேலுள்ள ஆகாயம் மேல்நோக்கிச் செல்ல, சமுத்திரம்போன்ற நீர் நிலைகளி லிருந்து

குளிர்ந்த காற்று நிலப்பக்கமாய் வீச ஆரம்பிக்கும். இதன்றி ஜலம் சதா நீர் நிலைகளிலிருந்து நீராவியாய் மாறுகின்றது. சூரிய வெப்பம் மிகவும் உஷ்ணம் கொண்டது. காற்றின்வழியே வராமல், நம்மீது அவ்வுஷ்ணம் பட்டால், நம் எலும்புகளும் உருகிவிடும். அவ்வளவு உஷ்ணம் கொண்ட சூரிய வெளிச்சம், காற்றிலுள்ள நீராவியின் சக்தியால் உஷ்ணவேகம் குறைகிறது. இரவில் உஷ்ணக் குறைவால் நிலம் பனியால் மூடப்பட்டு விரைத்துப் போய்விடும். அங்ஙனம் குளிர்ச்சி பெறுது நீராவியானது தன் உஷ்ணத்தைத் தந்து தடுக்கிறது. இப்படி ஜலம் ஸதா மாறிமாறி நீராகவும், நீராவியாகவும் வேறுநிலைகளை யடைவதால் பூமி அதிகமாய்ச் சூடுபடாமலும், அதிகமாய்க் குளிர்ச்சி பெறாமலும்ஒரு நிதான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பனிக் கட்டி

ஜலமானது கனபதார்த்தமாய்மாறும் இயல்புள்ளது என்று முன் சொன்னோம். கட்டின ஜலமே பனிக்கட்டியெனப்படும். பனிக்கட்டி மிகவும் குளிர்ச்சி கொண்டது. வெயில் காலங்களில் பானங்களைக் குளிரவைக்க அது உபயோகப்படுகிறது. வைத்தியத்தில் உஷ்ணத்தைக் குறைக்கப்பனிக்கட்டி அதிகம்உதவுகிறது. பனிக்கட்டியிற்குளிர்ச்சி மிகுந்திருப்பதால் அதிற் சின்னஞ்சிறு கிருமிகள்போன்றஜீவராசிகள் வாழ்தல் முடியாது. இதை ஆதாரமாய்க்கொண்டு, மேனுடுகளில் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடம் அனுப்பப்படும் இறைச்சி முதலிய உணவுப் பொருள்கள் பனிக்கட்டிப் பெட்டிகளில் மூடி வைக்கப்பட்டு கெடாமல் அனுப்பப்படுகின்றன.

நீரிலிருந்து பனிக்கட்டியாகையில் அதிக குளிர்ச்சி ஏற்பட்டாலும், பனிக்கட்டியானது ஜலத்தைவிட லேசானது. ஆகவே குளிர் நாடுகளில் சமுத்திர ஜலம் உறைந்தால், பனிக்கட்டி மேல் வந்து மிதந்து நிற்கும். மேலே பனிக்கட்டி வந்தவுடன், அது உஷ்ணமும், குளிரும் உள் செல்லாது தடுத்துக் கொள்ளும். பனிக்கட்டிக்கடியில் சமுத்திரத்திலுள்ள ஜீவராசிகள் எப்பொழுதும் போல் இடையூறின்றி வாழ்கின்றன. இப்படியெல்லாம் குண மாறுதல்களில்லாமற் போனுல், சமுத்திரத்திலுள்ள பிராணிகள் எல்லாம் எப்பொழுதோ மடிந்து போயிருக்கவேண்டும்.

பனிக்கட்டியாயுறைந்து மலையுச்சிகளில் உலவும் ஜலமே, பெரும் ஆறுகளாய் மாறித்திரிகிறது.

நீராவி

நீராவியின் உபயோகங்களைச் சற்றுக் கவனிப்போம். ஜலம் ரயில் எஞ்ஜின்களில் நீராவியாக மாறி, பல டன்கள் எடைகொண்ட வண்டித் தொடர்களை அலக்ஷியமாய் இழுத்துச் செல்வது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். 'ஸ்டீமர்' எனப்படும் கப்பல்களும் நீராவியின் உதவியால்தான் ஓடுகின்றன. ரோட் எஞ்ஜின்களும், மாவு, நெல் மில்களும், மற்றும் எவ்வளவோ வகை இயந்திரங்களும் நீராவியால்தான் வேலைசெய்கின்றன. நீராவியாக மாறுகையால் ஒருபங்கு ஜலம், 1732 பங்கு ஆவியாகிறது. ஆகவே நீராவியினுதவியால் வாஸனைப் புஷ்பங்களை உஷ்ணப்படுத்தினுல், நீராவியானது அப்புஷ்பத்திலிருக்கும் வாஸனை எண்ணெய்த் துளிகளை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. பின்னர் அந்த ஆவியைக் குளிர்ச்சியாக்கினுல் வாஸனைத் திரவங்கள் கிடைக்கின்றன. பெரும்ஸோப்புத் தொழிற்சாலைகளில் கொழுப்புகளையும் எண்ணெய்களையும் உருக்க, நீராவியே உபயோகப்படுகிறது. பஞ்சு ஆலைகளிலும் சில லாண்டிரிகளிலும், ஈரத் துணிகளை உலரவைக்க நீராவியே உபயோகப்படுகிறது.

இவ்வளவு உஷ்ணம் கொண்ட நீராவியை இன்னும் உஷ்ணப் படுத்தலாம். அவ்விதம் உஷ்ணப்பட்ட நீராவியினுதவியால் உருக்க முடியாத எஃகுகளையும் கடின பதார்த்தங்களையும் எளிதில்

உருக்கலாம். உஷ்ணமான எஃகைக் குளிரச் செய்யும் ஜலம், நீராவியாக மாறினால் அதே எஃகை உருக்குவது, வியக்கத் தக்கதே.

முடிப்புரை

ஜலம் ஸதா மாறுவதால், பூமியிலும் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. இன்றைக்கிருக்கும் ஆறுகள் மறைந்து, சில காலம் கழித்து வேறு இடங்களில் தோன்றும்; சமுத்திரங்கள் மறைந்து, நில கண்டங்கள் உருக் கொள்வதும், அவை மறைந்து நீர் நிலைகள் உண்டாவதும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் அறிந்த உண்மைகள். புயல் காற்றடித்தால் கஷ்ட மேற்படுகிறது. வெள்ளங்கள் சொல்லொணுத் துயரம் அளிக்கின்றன. இவ்வளவு மாறுதல்களும், துயரங்களும் ஏற்பட்டாலும், மொத்தத்தில் ஜலம் மனிதர்க்கு உதவியே செய்கிறது. ஜலம், எரி மலைகளில் உள்ளே கொதித்துப் பொங்கினுலும், ஆகாயத்தில் இலேசான மேகமாய்ப் பறந்தாலும், காட்டாருய் வீறிட்டு ஓடினுலும், நீராவியாய் வண்டித்தொடர்களை இழுத்துச் சென்ருலும், பனிக் கட்டியாய் இறுகிக் கிடந்தாலும், பனித்துளிகளாய்ப் புஷ்பங்களில் நிறைந்து கிடைத்தாலும், நீர் வீழ்ச்சியாய் இயந்திரங்களைச் செலுத்தினுலும், இவையெல்லாம் அவ்வொரே ஜலத்தின் அம்சமேயாம். இதுவன்றி, உயிரை உண்டாக்கி, உணவும் இருப்பிடமும் தந்து, அதைச் சுத்தமாயும் வைத்துக் காப்பாற்றும் இந்த ஜலம் சாதாரணப் பொருளாமோ? மனிதராலும், மற்றெவ்விதப் பொருளாலும் செய்ய முடியாத அரும்பெரும் வேலைகளை ஓயாது செய்யும் இந்த ஜலம் சாமானியப்பொருளாமோ? இவ்வளவு குணங்களையும் அறிந்துதான், வியப்பும் பக்தியும் மிகுந்து உலகின் காலையில் அறிஞர் ஜலத்தைத் தெய்வ மென்றே நினைத்துத் துதிபாடினர். அவர்கள் அறிவிலிகளாவரோ?

தீண்டாதார் யார்?

[திரு. குமாரதாசன்]

[இது, 'New Times' என்ற பத்திரிகையில் 23-1-33ல் ஆங்கிலத்தில் பிரசுரமான கட்டுரையின் மொழி பெயர்ப்புச் சாரம்.]

மனிதன் படிப்படியாக விகாச முறையால் கடவுளோடு ஒருமைப்படும் பூரணத்துவத்தை அடைகிருன். மனிதன் மண்ணுலகை நீத்துப் பின் ஜீவிக்கிருனு, அல்லது மற்ற உலகங்களிலும் இதே விகாச முறையை மேற்கொண்டு செல்கிருனு என்பது நம் விஷயத்துக்கு அவ்வளவு பிரதானமன்று. நாம் கவனிக்க வேண்டியது, நாம் அறிந்த சாதாரண வாழ்க்கை பரம்பொருளின் விகாசமுறைத் திட்டத்தின் ஓர் அம்சமாகும் என்பதே. மக்கள் செயல், உடல் நெகிழ்ச்சி, மன நெகிழ்ச்சி, உள்ளுணர்வு (emotion) நெகிழ்ச்சி என மூவகைப்படும். மனிதன் இம் மூவகைச் செயல்களில் தன் சக்தியை நிரூபிக்க ஒரு துணைக் கருவியாக நம் கண்ணுக்குப் புலப்படக் கூடிய ஊன் உடல்மட்டுமன்றி அறியக்கூடாத ஜடத்தால் ஆக்கப்பட்ட மன உடல் உள்ளுணர்வு உடல்களும் அமையப்பெற்றிருக்கிருன். ஜடமானது (matter) கண்ணுக்குத் தெரிந்து தடித்திருந்தாலும் சரி, ஸ்தூல பார்வைக் கெட்டாது நுண்ணியதா யிருந்தாலும்சரி அது ஜடபதார்த்தமே. அதுபோல் இவ்விரண்டில் எதனுல் ஆக்கப்பட்டதாயினும் ஆத்மா உபயோகிக்கும் போர்வையை உடல் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆத்மாவுக்குப் புறம்பாய் எது இருந்தாலுஞ் சரி அது அடர்ந்த, ஸ்தூலமான ஜடமாகும். மின்சாரம் தன்

சக்தியை நிரூபிக்கத் துணைக் கருவியாக மின்சாரக் கம்பிகளை நாடுகின்றது. அதேபோல் மானிட ஆத்மாவும் தன் சக்தியையும், செயலையும் காட்டுவதற்கு ஜடத்தையும் (Matter) உருவத்தையும் (Form) நாடி நிற்கிறது. நாம் மேற் கூறியவாறு மக்கள் செயல் மூவ வகைப்படும். ஆத்மா அம்மூவகை உருவங்களையும் தன் சக்தியைக்காட்ட நாடி நிற்கின்றது. ஆகவே, மேற்கூறிய மூவகைச்சரீரங்களையும் மனிதன்தெரிந்தோ தெரியாமலோ உபயோகப்படுத்துகிறான்.

ஒவ்வொருவனும் தன்னருகே யுள்ளவர்களுக்குத் தன் இயற்கையைச் சிறிதளவு பரப்புகிறான். நோயாளி நோயைப் பரப்புகிறான்; ஆரோக்கியவான் ஆரோக்கியத்தைப் பரப்புகிறான். நோயைப்போல் சுகாதாரமும், பரவும் தன்மையுடையது. சில வியாதிகள் மிகவும் கொடூரமா யிருப்பதால் அவைகளைத் தொத்து வியாதி யென்று அழைக்கிறோம். அதனால் மற்ற வியாதிகள் எல்லாம் தொத்துகிறவை அல்ல என்று நாம்கொள்ளுதல்கூடாது. இவ்விரண்டிற்கும் வித்தியாசம், அவைகள் மனிதன்பால் உண்டாக்கும் உக்கிரமான குணத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆரோக்கியத்தின் பரவுதல் அல்லது ஒரு வியாதியின் பரவுதல் நமக்குப் புலப்படாததினால் அங்கிகழ்ச்சி ஏற்படவில்லை என்று நாம் கருதலாகாது. ஒரு குடிகாரன் தான் இருக்கும் இடத்தைத் துர்க்கந்தப் படுத்துகிறான். அவ்வமயம் நிகழும் நெகிழ்ச்சியை யாவரும் உணர்கின்றனர். பிறனொருவன் சிறிதளவே குடிக்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இவனும் முன்னவனைப் போல் அதிகமாகத் துர்க்கந்தப் படுத்தாவிட்டாலும் தன்னை யடுத்தோருக்குத் தெரியாதவாறு சிறிதளவாவது துர்க்கந்தப் படுத்துகின்றான். மற்றோர் உதாரணம்: சுரத்தால் பீடிக்கப்படும் ஒருவன் தன்னைச் சார்ந்தோருக்கு அவர்கள் அறியாதவாறு அச்சுரத்தைப் பரப்புகிறான். ஆகவே இவைகளினால் நாம் அறியக் கிடப்பதென்ன? ஒருவன் தன் பொருட்டன்றிப் பிறர் பொருட்டாலும் ஆரோக்கியமாய் வாழவேண்டும் என்பதே.

உள்ளுணர்வு நெகிழ்ச்சி சம்பந்தமாயும் ஆறறிவுஉள்ள மனிதன் ஒவ்வொருவனும் தான் தவறுதலாய் நடந்தால் பிறருக்கும் அவ்வித உள்ள நெகிழ்ச்சியின் தவறுதலைப் பரப்புகின்றான் என்பதை உணர வேண்டும். உள்ளுணர்வு நெகிழ்ச்சி அன்பு, வெறுப்பு என இருவகைப்படும். பொறாமை, கோபம் பழி வாங்குதல் முதலியன வெறுப்பினத்தைச் சார்ந்தவை. சகோதர வாஞ்சை, காருண்யம், பச்சாத்தாபம், மன்னித்தல் முதலியவை அன்பினத்தைச் சார்ந்தவை. கோபி பிறருக்குக் கோபத்தைப் பரப்புகிறான். ஆனால் கோபியோடு சம்பந்தப்படும் ஒருவன் அக்கோபாக்கினியை அடைகிறானா என்பது, (தொத்து வியாதி உள்ளவனோடு சம்பந்தப்படும் ஒருவன் அத்தொத்து வியாதியை அடைகிறது, அவன் சரீர நிலைமையைப் பொறுத்திருப்பதுபோல்,) ஒருவனுடைய அறிவு, வளர்ச்சியைப் பொறுத் திருக்கிறது. கண்ணுக்குப் புலனாகாத தன்மையால் அதனுடைய பலன் இல்லை என்று நிர்மாணிக்க முடியாது. இவ்வாறு துர்லபமான உணர்ச்சிகளின் பழக்க வழக்கங்களைக் குழந்தைகள், பின் பற்றினாலும் பின்பற்றலாம் என்ற கருத்துடனேயே பெற்றோர்களும், உபாத்தியாயர்களும், பிள்ளைகள் நல்ல துறையில் ஈடுபடுவதற்காக, ஒரு வழிகாட்டியாகத் தாங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று பெரியோர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். இந் நோக்கத்தோடுதான் நம் நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் சன்மார்க்கத்தை அடைய விரும்புவோரின் வாழ்க்கையில் 'சத்சங்கம்' மிகவும் வலியுறுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

"ஒரு கருத்தை விதைத்தால், செயலை அறுவடைசெய்வீர்கள், செயலைவிதைத்தால், பழக்கத்தை அறுவடைசெய்வீர்கள், பழக்கத்தை விதைத்தால், குணத்தை அறுவடைசெய்வீர்கள், குணத்தை

விதைத்தால், ஒரு முடிவான அனுபவத்தை அறுவடை செய்வீர்கள்'' என்பது ஆன்றோர் அமுதவாக்கு. ஆகவே, நல்லெண்ணங்களும் நல்லுணர்ச்சிகளுமே நற்குணத்திற்கும் நல் முடிவிற்கும் அடிப்படை என்பது தெளிவு. உள்ளப் பாகுபாட்டிற்காக (Psychological analysis) எண்ணத்தையும், உள்ளுணர்ச்சியையும் வேறு படுத்தலாமாயினும் அனுபவத்தில் கவனிக்குங் காலை அவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்றுபிணைந்திருப்பதால் அவைகளைத் தனித்தனியே பிரிப்பது சிரமமாகும். ஆகவே மக்களின் சந்தோஷமும் அவர்கள் அனுபவ பூர்த்தியும் அவர்கள் எவ்வாறு எண்ணுகின்றார்கள், எவ்வாறு உணர்ந்து நடக்கின்றார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருக்கின்றன. ஆகவே நாம் நல்வழியில் எண்ணாமலும், உணராமலும் இருப்போமானால் நமதுமுடிவையே நாம் நாசமாக்குவதுடன் நம்மோடு நம் வாணாட்களிற் சம்பந்தப்படும் பிறரையும் கெடுக்கிறோம்.

மன உடலிலும் மேற்கண்ட கொள்கையே அடிப்படையாகும். எண்ணத்திற்கும் உள்ளுணர்ச்சிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை இங்கு எடுத்துக் காட்டுவோம். உதாரணமாக ஒருவன் கணித சம்பந்தமான கடின ஆலோசனை செய்யும்போது மனம் செயலாற்றுகின்றதே யொழிய உள்ளுணர்ச்சி செயலாற்றவில்லை. மனதைப் புறம்பே செலுத்தாது, தான் அறியக் கிடக்கும் ஒரே பொருளில் செலுத்தக்கூடிய ஆற்றலைச் சாதாரண மனிதன் ஒரே நாளில் அடைவது எளிதன்று. நேர்மையான விடா முயற்சியே மக்கள் அறிவை வளர்க்கிறது. அறிவு வளர்ச்சி, உள்ளுணர்ச்சியையும், உள்ளுணர்ச்சி அறிவு வளர்ச்சியையும் பரப்புகின்றன. மக்களிடம் உள்ளக் கொதிப்பு இருக்குமானால் அறிவு திருஷ்டி குறையும் என்பது உறுதி. திடமான, பரிசுத்தமான எண்ணம் குடிகொண்டிருக்குமானால் கொதிப்பான உணர்ச்சியை அதனால் மாற்றலாம். ஆகவே, முன்கூறியவாறு அனுபவத்தில் எண்ணத்தையும் உணர்ச்சியையும் பிரிக்க முடியாதபடி அவ்வளவு பிணைந்திருந்தாலும் உண்மையில் அவை மானிட இயற்கையைச் சார்ந்த இருவகைத் தன்மைகள் என அறிகிறோம்.

அறிவு மிகுந்த ஒருவன் சிக்கலான பிரச்னையைப் பிறருக்கு விளக்குங்கால அதைக் கேட்போர் அவ்வமயம் மிக்க அறிவுடையோரிடம் நெருங்கிச் சம்பந்தப் படுவதினால் சிறிது அறிவு விகாஸம் அடைகின்றனர். ஆனால் அவன் அகன்றதும் அவர்களின் மன ஒளிமங்குகிறது. இது மனிதனோடு மனிதன் நெருங்கிப் பழகும் சம்பந்தத்தால் அறிவின் சக்தி எவ்விதம் பரவுகின்றதென்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இவ்விதமே நல்லறிவு வாய்ந்த பெற்றோர்களோடும், உபாத்தியாயர்களோடும் பிள்ளைகள் சம்பந்தப்படுவார்களானால் அவர்களின் அறிவு மிகநுட்பமாக விருத்தியடையும் என்பது திண்ணம். இதனின்று மனிதன் அறிவைத் தனக்கன்றிப் பிறருக்காகவும் நல்வழியில் வளர்க்க வேண்டுமென்பது விளங்கா நிற்கும்.

ஆரோக்கிய மற்ற முறையால் தொத்து வியாதிகளைப் பரவவொட்டா வண்ணம் மக்கள் நன்மையைக் கருதிச் சட்ட திட்டங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. அறிவு வாய்ந்த மனிதனொருவன் தன் குடும்பத்தையும் தன்னைச் சார்ந்த பிறருடைய சுகாதாரத்தையும் ஒழுங்காக நடத்தப் பிறர் தூண்டுதலை நாடான். அவ்வாறே உள்ளறிவு வளர்ந்த மனிதனொருவன் தண்டனையை விளைக்கக் கூடிய வெறுப்பால் ஏற்படும் காரியத்தைச் செய்யான். மேலும் பிறரும் நிலை தவறா வண்ணம் தானும் நல்லுணர்ச்சியில் ஈடுபடுவான்.

மேற்கூறிய கொள்கைகளின் மூலமாய்த் தீண்டாமையை ஆறறிவு வாய்ந்த மக்கள் ஆராயவேண்டியது அவசியமாகும். முதலில் யார் யாருடைய சம்பந்தத்தால் கெட்டுவிடுகிறார்கள் என்ற சந்தேகம் தோன்றலாம். அதனால் சமூ

கத்திற்கு இன்னல் செய்யும் பெரும் பாவிகள் யார் என்று கவனிப்போம். மேற்குலத்தில் பிறந்து தீய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுப் பிறரைக் கெடுப்பவனு? அல்லது தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்து மன தாலும், காயத்தாலும் தூய வாழ்க்கை நடத்துபவனு? வெறுப்பினுல் ஒரு காரியத்தைச் செய்து பின்பு நியாயாதிபதியைத் தனது திறமையால் ஏமாற்றி வெற்றிபெறும் மேற்குலத்தவனு? அல்லது களங்கமற்ற உண்மை பேசி அதனுல் தனது வழக்கை இழக்கும் தாழ்ந்த குலத்தவனு? 7 அல்லது 8 வயதுடைய பாலகனே, அவனுக்கு யாதொரு கல்விப் பயிற்சியும் அளியாமல் 12 மணி நேரமும் ஓயா வேலை வாங்கும் முதலாளியா? அல்லது நெற்றி வேர்வை நிலத்தில்விழ மனதாலும் காயத்தாலும் தீய வழியில் ஈடுபடாமல் நல்வழியில் சம்பாதிப்பவனு? குடியை வெறுக்கும் பஞ்சமனு? அல்லது மது விலக்குச் சட்டம் இயற்றி விடுவார்களோ என்ற பீதி யடையும் (திமிர் பிடித்த) ஜாதி இந்துவா? உயர் குலத்தோரே! ஜாதி இந்துக்களே! தீண்டாதார் முன்னேற்ற இயக்கத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போடுமுன் நீங்கள் உண்மையாகவே தீண்டாதாரா அல்லது தீண்டப்படும் யோக்கியதை உள்ளவர்களா என்று நெஞ்சில் கையை வைத்துப் பேசுங்கள்.

தாவீது மன்னரின் தனிக் கோள்

[திரு. T. R. சாரங்கபாணி, M. A.]

(தொடர்ச்சி)

இதழ் 4.

மெய்யறிவுறுத்தல்

தாவீது மன்னரின் சரிதச் சுருக்கத்தையும் அவருடைய கடவுளுணர்வையும்,கடவுளியல்பையும் ஆய்ந்தறிந்த நாம் இனி, அவர் மக்கட் கூட்டத்திற்கு அருளிய மெய்யுரைகளை ஆராய்வோம்.

உலகிடை யுதித்த மக்கள் சிற்றின்பக்கேணியிலாழ்ந்து, பாச பந்தங்களில் சிக்குண்டு, யாக்கையின் இயல்பை உய்த்துணரு மாற்ற லற்று, கள்ளுண்டோர்ப்போலுங் கண் மூடித் திரிவதை யுணர்ந்த தாவீது மன்னர்,

"மனிதனுடைய நாட்கள் புல்லுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றன. வெளியின் புஷ்பத்தைப் போல் பூக்கிறுன்—காற்று அதன் மேல் வீசிய உடனே அது இல்லாமல் போயிற்று. அது இருந்த இடமும் இனி அதனை யறியாது" (103 : 15-16.)

"வேஷமாகவே மனிதன் திரிகிறுன்; விருதாவாகவே சஞ்சலப்படுகிறுன். ஆஸ்தியைச் சேர்க்கிறுன். யார் அதை வாரிக் கொள்வானென அவன் அறியான்(39:6)

"மனிதன் மாயைக் கொப்பாயிருக்கிறுன்" (144 : 4.)

என மனிதனுடைய நிலையாமையை நன்கு வலியுறுத்தி, மாயை யின்பத்தில் மயங்கி நல்வழி மறந்து, நன்னெறி துறந்து, நிலையற்ற வாழ்வில் நிலைத்த இன்பமுண்டென இறுமாந்து மயங்குபவர் மயக்கை யறுத்து அவர்களுக்கு அறவுரை யோதி, வானிடை மிளிரும் மின்னலைப்போலுந் தோன்றி மறையும் உலகியலை முன்னிலையில் எடுத்தூஉம் வலியுறுத்துவது முறையே யாகும். ஆறறிவுடனியைந்த அரிய பிறவியாகிய மானிடப் பிறவி தாங்கிய நாம் நமது உற்றூர் இறந்து படுகையில், உறவினர் திடீரென இறந்து படுகையில், நாமும் நீரிடைப் பிறந்தகுமிழிபோலும் மறைந்தொழிவோமென எண்ணுகின்றேம்.

ஆனல் அடுத்த நிமிடம் நாம் துயரக் கேணியில் ஆழுங்கால், அரும்பிய பேருண்மையும், மாயையான் மறைகின்றது. எனவே, அறியாமையான் நாம் அற்ப சுகத்தை நாடிப் பேரின்ப வாழ்க்கையை மறந்து இறுதியில் அதனைத் துறந்தும் விடுகின்றோம். எவ்வாறு யாக்கையின் நிலையாமை, உண்மையை யோர்ந்து உலகிற்குதவ, தாவீது மன்னருக்கு உதவி யாற்றியதோ அதைப் போலும், மக்கட் கூட்டத்தில் மாரகத்தை மதியாது மாயையுள் மயங்கியவர்களுக்கு உண்மையை யறிவுறுத்துகையில் தாவீது மன்னர் அவர்கள் மறந்த யாக்கையின் நிலையாமையை முதலில் மேலோதிய மெய்யுரைகளான் வலியுறுத்துகின்றார். "மனிதனே! நீ உன்னை யறிந்திடு" என்று **சாக்ரேடிஸ்** என்னும் பேரறிஞர் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் அறைந்ததற் கேற்பத் தாவீது மன்னரும், நம்மையும், நம் நிலையாமையையும், மாயையின் வலிமையையும் அறிந்திடுமாறு - ஆராய்ந்து உணர்ந்திடுமாறு - தூண்டுகின்றார்.

அவ்வாறு இன்பமுந் துன்பமுங் கலந்திடும் உலக வாழ்க்கையினின்றும் உலகபந்தங்களினின்றும்மீண்டு நிரதிசயாநந்தத்திற்காளாதற்குரிய துணையை-ஏற்றத் துணைவனை - நாட வேண்டுமெனக் குறிக்கையில், தாவீது,

"மனிதனுடைய உதவி விருதா" (108 : 12) என நம்மைப் போலும் அழிந்து படும் மனிதன் நமக்குப் பேரின்பத்தை நல்கிடான் என்ற உண்மையை விளக்குகின்றார்.

மேலும் அழிந்து படும் ஆறறிவினரின் உதவியை நாம் நாடவியலாதென எடுத்துக் காட்டிய தாவீது மன்னர் நமக்குப் பேரின்பத்தை, மாறில்லா ஆநந்தத்தை, நிலைத்த இன்பத்தை அருளவல்லான், நிலைத்த இயல்பு வாய்க்கப்பட்டவனென்றும், உலகிற்கெலாம் ஆதியாகவும் அந்தமாகவும் இலங்கிடுந் தூயன் என்பதையும் குறிக்க,

"வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகாய விரிவு அவனுடைய கரங்களின் கிரியையை யறிவிக்கிறது" (19:1) என ஆண்டவன்படைத்த இவ்வுலகைக்காணுங்கள், அவன் பெருமையையும் இயல்பையும் அங்கைக்கனியென விளக்கும் இயற்கையின் மாண்பை யுணருங்கள்; அவரே நமக்கேற்ற துணைவர். அவர் தோன்றாத் துணைவரெனினும், அவரருளல்லான் நாம் பேரின்பப் பேறடைய ஒல்லாது. எனவே,

"கர்த்தர் மேல் நம்பிக்கையாயிருங்கள்" (4 : 5.)

"ஜனங்களே! எக்காலத்திலும் அவரை நம்புங்கள்" (62 : 8.)

எனெனின்,

"ஆபத்துக்காலத்தில் என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு, நான் உன்னை விடுவிப்பேன்" (50 : 15.)

எனத் தம்மை யண்டினவர்களுக்கு உறுதிவாக்களித்த அவரே மரணத்திகிலினின்றும் நம்மை மீட்டு, ஞரிச் செல்வத்தை யருளும் ஆற்றலுடையவர் என மக்களுக்கு இறைவன் மாட்டு மாறு நம்பிக்கையை யூட்டுகின்றார். மரணத்திகில் பற்றிய ஒருவனுக்குப் பற்றுக்கோடாக நின்று இன்பவாழ்வை யீட்டுகின்றவர் இறையொருவரே யாவரென்னும்பேருண்மை யீண்டுப் புலனுகின்றது.

மக்களுடைய நிலையாமையை விளக்கி அதற்குத் தோன்றாத் துணைவராக நின்று நமக்குப் பேருதவியாற்ற வல்லவர் ஆண்டவரொருவரேயென ஓதிய பின் இறைவன் மாட்டு நாம்கொள்ளும் மாறாநம்பிக்கையான் நாம் பெறற்குரிய நலன்களைத் தாவீது மன்னர்,

"அவர் உன் இருதயத்தைத் திரப்படுத்துவார் (27 ; 14)

"கர்த்தரை நம்பி யிருக்கிறவனையே கிருபை சூழ்ந்துகொள்ளும்" (32 : 10)

"நொறுங்குண்ட இருதய முள்ளவர்களுக்குக் கர்த்தர் சமீபமாயிருந்து, நருங்குண்ட ஆவியுள்ளவர்களை இரட்சிக்கின்ருர்" (34 : 18)

"கர்த்தரைத் தேடுகிறவர்கள் அவரைத் துதிப்பார்கள்" (22 : 26)

என ஆண்டவரை நாம் ஆபத்துக் காலம் அண்டுவதாற் பெறும் இன்னலங்களை இனி தோதுகின்ருர். உறுதி மனமும், உத்தம குணமும், சூழ்ந்த கிருபையும், உற்ற துணையும், மாரு நம்பிக்கையுமுள்ளவன்-இறைவனிடத்தில்பேரன்பு பூண்டவன் - பெற்றிடுகின்ரு னென மேலோதிய தாவீது மன்னரின் மணியுரைகள் விளக்குகின்றன.

இதுகாறும் ஆண்டவனைப் பற்ற வேண்டுமெனவும், அவன் மாட்டு மாரு நம்பிக்கையை வைத்தல் வேண்டுமெனவும், அவனை ஓயாது நினைந்து, தோன்ருத் துணைவனுகக் கொண்டு ஒழுகுபவரை அவர் கைவிடுவதில்லை.

"கர்த்தாவே உம்மைத் தேடுகிறவர்களை நீர் கைவிடுவதில்லை" (22 : 23)

என்றும், அங்கம்புளக, உளம் நெகிழ, ஆவி சோர, இடிப்புண்டவர்களுக் கருகில் தோன்ருத்துணையாக நின்று பேருதவி யாற்றுந் தனி முதல்வன் ஆண்டவனே யெனவும், இனி தோதியபின் இறைவன் மாட்டு அன்பு கொள்ளாக் கயவர்களின் கதியை இனிது விளக்குவது முறையேயாம்.

"தேவனில்லை யென்று மதிகேடன் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிருன் (53 : 1)

"துன்மார்க்கன்...பெருமை பாராட்டிப் பொருளையபகரித்து, தன்னைத் தான் போற்றிக் கர்த்தரை அசட்டை பண்ணுகிருன் - துன்மார்க்கன் தன் கர்வத்தினுல் தேவனைத் தேடான் அவன் நினைவுகளெல்லாம் தேவனில்லை யென்பதே. அவன் வழிகள் எப்பொழுதும் கேடுள்ளவைகள்" (10 : 3 - 5)

உண்மையில் தன் நிலையாமையை யுணர்ந்தவன் - இறைவனைத் தன்னுடைய உற்ற துணைவனுகக் கொள்வான். ஆனுல் துன்மார்க்கனே மாயையுளாழ்ந்து மதிமயங்கித் தானெனும் ஆணவந் தலை விரித்தாடச், செல்வச் செருக்குப்பிடர்பிடித்துந்த, அந்தக்கால நினைவின்றி, மரணத் திகில் மறைய இறைவனைத் தேடுவதில்லை யென்று தாவீது மன்னர் விளக்கி, இறுதியில்,

"துன்மார்க்கருந் தேவனை மறக்கிற எல்லா ஜாதிகளும் நரகத்திலே தள்ளப்படுவர்" (9 : 17) என்று - துன்மார்க்கருடைய இறுதியையும் இனிது ஓதுகின்ருர்.

அஞ்ஞானவிருளி லாழ்ந்து கானுறை விலங்குகளுடன் விலங்குபோலும் மனிதன்-அநாகரிக மிகுந்து திரிந்து, ஆண்டுகள் கழிய, அறிவு முதிர, உள்ளொளி விளங்க, ஆறறிவு இயங்க, நாகரிகம் முதிர்ந்து, இயற்கை நெறிகளை யோர்ந்து, செயற்கை எழில் சிறக்க விளங்க, ஆன்ம வுணர்ச்சி யருக, மிருக நீர்மை துலங்க, ஆன்ம வுணர்ச்சியற்ற நாகரிகத் துழன்றிடுங் கால், எல்லாம் இயற்கையின் செயலென விறுமாந்து, இறைவனொருவனுண்டோ விலேயோ - காட்சியளவை யான் காணற்கரிய ஒரு பொருள்மீது நம்பிக்கை கொண்டு மதி மோசம் போதல் நம் போன்ற அறிவாளிகளுக்கு அமையாதென, பக்தர்களையும் மெய்யடியார்களையும் எள்ளி நகையாடும்-தம்மைத் தாமறியாது பேரின்ப வேட்கை எழாது - மீளா நரகில் ஓயாத் துயரை வலிந்தழைத்து மோசம் போகும்-தீயருடைய விதியைத் தாவீது விளக்கி, அவருடைய கீதங்களை யோதுவார்க்குத் தீநெறி நீத்துநன்னெறிபற்று மாறு தூண்டுகின்ருர் எனக் கூறலும் ஒவ்வும்.

மேலும் மரணத் திகில் பிடர்பிடித்துந்த, மாயையு ளாழாது, தீநெறியை நாடாது இருக்க, நமக்கு உதவிபுரிய

இறைவனை அண்மின், நம்முடைய நெறியும்,

"நல்ல மனிதனுடைய நடைகள் கர்த்தரால் உறுதிப்படும்" (37 : 23)

என தாவீது மன்னர் உரைப்பதற்கேற்ப, நன்னெறியாக, இறைவனுக்குகந்த நெறியாக இறைவனால் அணிவகுக்கப்பட்ட நெறியாக மாறிடும் என்னும் பேருண்மையும் ஈண்டுப் போதருகின்றது. "அவனருளால் அவனடி வணங்கி" என்னும் மற்றோர் அடியாரின் பொன்னுரைகளும் இப்பொய்யா உண்மையுடன் மிளிர்தல் காண்க.

"தேவனுடையவழி உத்தமமானது" (18 : 30) உத்தமராய் இலங்குந் தூயராகிய ஆண்டவருடைய வழி தூய வழியாதலான், இறைவனருளால் அவரால் உறுதி செய்யப்பட்ட வழியைக் கடைப்பிடித்தொழுகுவார் நன்னெறி மறந்தும் பிறழார் எனவும் விளங்குகின்றது. ஆண்டவன் நல்வழியை யோர்ந்து அதற்கிணங்க வாழ்க்கையை நடாத்துகின்றவனே - நீதிமானவன் - மெய்யடியான் - ஆவன்.

நமது சிந்தனை

[திரு. சி. சதாசிவனர்]

"தேவனை என்னுள்ளே
தேடிக்கண்டு கொண்டேன்."

I

நாம் விழித்திருக்கும்போது, புலன் வழிச் சென்று இயலும் மனம் ஒன்று நம்மிடம் இருக்கின்றது. இம் மனமெனும் கருவி கொண்டே நாம் பருமை யுலகின் உணர்வை ஓர்கின்றோம். இம்மனதினாலேயே "இவை தீயன, இவை நல்லன," என்று உணர்ந்து, தேர்ந்து, செய்வன செய்ய முற்படுகின்றோம். நனவில் தொழிற்படும் மனதின் இக்கீற்றைப் புறமனம் என்று கூறலாகும். இப்புற மனதிற்குக் கருவிகள் ஐந்து புலன்களாகும். புலன் பொறி வழி மனம் வெளிப்போந்து உருவெளித் தோற்றத்தின் மாறுபாடுகளையும், அவ்வவற்றின் குணங்களையும், ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் அறிந்து, நாம் வாழும் பருமை உலகினது அறிவை நமக்கு ஊட்டுகின்றது.

இவ்வறிவை: இரசாயனம், வைத்தியம் ஆதிய நூல்கள் எனும் பற்பல வகையாக வகுத்து, நாம் அன்றாடம் இயற்றும் ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் அவ்வறிவைப் புகுத்தி, அதனால் வரும் இன்பதுன்பங்களை நாம் நுகர்கின்றோம். பருமையிற் றொழிலாற்றும் புறமனதிற்கு அப்பால் இவ்வண்ணம் அறிவைப் பண்படுத்தவல்ல உள்மனம் ஒன்று நம்முள் மறைந்து கிடக்கின்றது. இதை உள்ளம் என்று சொல்லலாகும். அனுபவ வாயிலாக இவ்வருமையான உள்ளத்தின் இருப்பையும் இயல்பையும் அறியக்கூடும். நாம் துயிலணைந்தபோது, புற மனமுந் தூங்கிச் செயலற்றதாகின்றது. அக்காலத்தும் உள்ளம் களைத்துறங்காது, உடலோம்பி, உயிர் வாழ இன்றியமையாத, உள்ளுறுப்புகளாகிய இரத்தாசயம், காற்றாசயம், சீரணசயம் இவை போன்றவைகளைச் சரிவர இயக்கா நிற்கின்றது. விழிப்பில் எவ்விதம் உட்கருவிகள் தொழிற் படுகின்றனவோ அவ்விதமே நாம் தூங்கும்போதும் அவை உள்ளத்தினது ஆணையால் தத்தம் தொழிலைக் குறைவுபடாது நடாத்துகின்றன. இது போன்ற பல காரணங்களால் மறைந்து கிடக்கும் உள்ளத்தின் பெருமையையும் சட்டத்தையும் நாம் உணரல்கூடும்.

இன்னும் துயிலில் தோற்றும் கனவுகளும் உள்ளத்தின் இயல்பை நமக்கு உணர்த்துவன ஆகின்றன. கனவுகள் மனதின் தொழிலாயிருப்பினும் நனவில் அவை தோற்றுவனவல்ல. ஆகையால் விழிப்பு நிலை புற மனதினின்றும் அவை பிறப்பதில்லை என்றும், உள்ளத்தின் தோற்றமே அக்கனவுகள் என்றும் அறியக்கிடக்கின்றது. நனவில் ஏற்படும் காட்சிகளிலுள்ள ஒழுங்கு ஒற்றுமை அறிவு ஆதியன, கனவில் வரும் உணர்ச்சிகளில் காணப்படவில்லை. ஆதல் பற்றிக் கனவு புற மனதின் தொழில் அல்ல என்பதையும், இவைகளை உண்டாக்கும் உள் மனம் ஒன்றிருத்தல் வேண்டும் என்றும் நிச்சயிக்கலாம். சிற்சில சமயங்களில் கனவுகள் மிக்க ஒற்றுமையோடும் அதிபலத்தோடும் தோன்றிப் புறமனதையும் கவர்ந்து விடுகின்றன. அக்காலங்களில் தூக்கத்தினின்றும் எழுந்தவுடன் "கண்டது கனவோ, நனவோ" என்று மயங்கிப் பருமையில் ஒரு சிறு செயலாற்றி, பின் "தான் கண்டது கனவே" என்று நாம் தெளிகின்றோம். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளால் புறமனம் வேறு, உள்மனம் வேறு என்று தெளிவடையலாம்.

பழக்கம், வழக்கம் என்பதினாலும் இவ்வுள்ளத்தின் நிலையை அறிதல் கூடும். வழக்கமாயுள்ள தினசரி காரியங்களைப்புரியும்போது நாம் புறமனதை வேறு விஷயங்களில் செலுத்தி யிருந்தாலும் அச்செயல்கள் இச்சித்தத்தின் தொழிலால் செவ்வனே நடந்தேறுகின்றன. உதாரணமாக: சந்தியாவந்தனஞ் செய்யும்போது அருகிலிருப்பவர்களோடு பேசிக்கொண்டே இருந்தாலும் கைகள் காலந் தவறாது மூக்கைத் தொடுகின்றன; தண்ணீர் இறைக்கின்றன. கைகளுக்கு என்னென்ன வேலைகள் உண்டோ அவைகளை அவை செய்து முடிக்கின்றன. பழக்கமாகிய ஓரிடம் போக வேண்டுமென்று நாம் கிளம்புகின்றோம். பேசிக்கொண்டோ அல்லது யோசித்துக்கொண்டோ புற மனதிற்கு வேலை கொடுத்துக் கொண்டே செல்கின்றோம். நம்மையறியாமலே சரியான பாதைகளில் திரும்பி, சைகில், மோட்டார் இவைகளில் அகப்படாமல் குறித்த இடத்திற்குக் கால்கள் நம்மைக்கொண்டு செல்கின்றன. சிற்சில காலங்களில் "நாம் எப்படி இங்கு வந்தோம்" என்று ஆச்சரியப்படுவது சாதாரணம். இந்நிகழ்ச்சிகள் உள்ளத்தின் இருப்பையும் இயலையும் குறிக்கின்றனவல்லவா?

மனதின் பாகுபாடுகளையும், அதன் இயல்பையும், சட்டங்களையும் நாம் அறிந்துகொள்ளுமுன் நமக்கு உண்மை அறிவு ஏற்படாது. மனதிற்கு உள்ளும், புறமும் எங்கும் நீக்கமறநிறைந்து நின்று மனதின் மூலம் மனிதனை இயக்கும் எல்லாம் வல்ல வன்மையின் இயல்பையும் நாம் அறிதல் இயலாது. மனதின் செயல்களைத் துருவித் துருவிப் பார்த்து அதன் ஒழுங்கை நாம் அறிந்து கொள்வதே ஆன்ம ஞானம் பெற - இறை அறிவுகூட - முதற்படியாகும். இறையே மனதின் பின்னின்று அதை இயக்கு முறைமையான் மனதையும் அதன் கூறுகளையும் அதன் கூற்றுக்களையும் உணராமல் நாம் அதன் பின்னிற்கும் இறையைக் காணமுடியாது.

இறையின் தோற்றமாகிய பருமை உலகைப் புறமனம் அறிகின்றது. உலகின் சாரமாகிய இறையை உள்ளம் தொடுகின்றது. மனதின் உதவியால் இயற்கை வாயிலாகச் சிந்தித்துச் சோதிப்போமானால் தோற்றத்தின் ஊடே நிறைந்து கிடக்கும் ஒழுங்கை, நிறைவை - ஒற்றுமையை, இன்பத்தை, அமைதியை, சுகவாரியை, கருணையை உணர்தல்கூடும். பருமையில் நாம் பார்க்கும் ஒன்று அகலம், நீளம், கனம் முதலியவைகளோடு கூடிய ஒரு பொருள் மட்டுமல்ல என்றும், அத்திண்மை தெய்வீக சக்தியினது ஒருவித சலனத்தால் உண்டாவதே என்றும், அப் பொருளூடே அதைத் தோன்றச்செய்த ஒரு சக்தி இருக்கின்றதென்றும், நமது மனத்திற்கு எட்டாது நம்

முள் மறைந்து கிடக்கும் சக்திக்கும் நமது உடலுக்கும் உள்ளது எத்தொந் தமோ அத்தொந்தமே அச்சக்திக்கும், அப் பொருளுக்கும் இருக்க வேண்டு மென்றும் நமக்குப் புலப்படாமற் போ காது.

அனுபவத்தாலும் காரண காரிய ஆராய்ச்சியாலும் நம் மனதின் ஆழ்ந் தகன்ற கூறுகிய சித்தம் அல்லது உள் ளமே நம்முள் மறைந்து கிடக்கும் சக்தி என்பது தெளிவாகலாம். இதை யே மேல்நாட்டார் "நம்முள் இருக் கும் கிறிஸ்து" (Christ in us) என் கின்றார். நூல்கள் கடவுள் ஒரு சக்தி என்கின்றன. ஆகையால் நாம் உள் ளத்தை அச்சக்தியின் ஒரு கூறு என்று சொல்லலாம். மன நூல்கள் உள்ளத்தை, சக்தி அடங்கிய மனம் (Subjective mind) என்று சிறுமை யாகக் கூறினும் அது தெய்வீக சக்தி யோடு கூடிய தென்பது மறுக்கமுடி யாத ஒன்றாகும். அல்லும் பகலும் களையாது நமது உடலை யோம்பி நம் மைக் காப்பாற்றும் ஒன்றை ஏன் நாம் சக்திஎன்றும் கடவுள்என்றும் சொல்ல லாகாது? இவ்வல்லமை பொருந்திய உள்ளமும், நனவு மனத்திற்கு (Concious mind) அடங்கி மறைந்து கிடக்கின்றது. புறமனம் "நான் இதைச் செய்வேன்" என்று முற்படும் பொ ழுது நமது உள்ளம் அதற்கு அடங்கித் தொழிற்படவேண்டி யிருக்கிறது.

நாம் இறை உணர்வுபெற வேண்டில், ஆண்டவன் அருள்கூட வேண்டில், நம் முள் அடங்கி இருக்கும் இச்சக்தியின் வழியால், உள்ளத்தின் வன்மையால் மனநூல் வல்லுநர் கூறும் அடங்கிய (Subjective mind) மனதின் உதவி யால், கிறிஸ்துவர்கள் இயம்பும் கிறிஸ் துவின் வலியினால் மட்டுமே கூடும் என்று சொல்லலாகும். புறமனம் வெளித்தோற்றமாகிய பருமை உலகை நமக்கு உணர்த்துகின்றது. உள்ளம் தோற்றத்தில்-இயற்கையில் - ஊடுருவி நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் புலனறி விற்கு எட்டாத நுண்ணிய சக்தியை - இறையை - நமக்குணர்த்தும் அச்சக்தி யின் ஒரு துளியாகின்றது.

இவ்வரிய சக்தியை அறிந்து சரி யான துறைகளில் வழிப்படுத்தி, முடி வற்ற இன்பக் கடலில் திளைக்கவோ, அல்லது அதை மறந்து தவறிற்படுத்தி வரையற்ற துன்பப் பெருக்கில் ஆழ வோ செய்யும் சுதந்திரம் நமக்கு இருக் கின்றது.

நம் உள்ளம் நமது காரியங்களில் எவ் விதம் தொழிற்படுவதென்பது புறமன தையும் அதன் கருவிகளாய புலன் பொறிகளையும் பொருத்து இருக்கின்ற தேஇச்சுதந்திரத்திற்குக்காரணமாகும்.

சக்தியின் கூறாகிய உள்ளத்திற்கு அச்சக்தியின் வன்மை இருக்கவேண் டுமோ? நாம் தவறி நடக்கும்போது ஏன் அது நம்மைத் திருத்தி நல்வழிக்குத் திருப்பக்கூடாது என்ற ஐயம் பிறக்க லாம். ஆண்டவன் அவ்விதம் நம்மைத் திருத்திக்கொண்டே இருந்தால் நாம் எப்போதும் சரியான வழிகளில் நடக் கும் பொறிகளாகி விடுவோமே யன்றி இப்போது நமக்கிருக்கும் பெருமையும் சுய இச்சையும் இல்லாதொழியும். இது ஒன்றே மக்களுக்கும், மாக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. நடக்கக் கற்றுக் கொள்ளும் ஒரு குழந்தை, கீழே தவறி விழுந்து விட்டால் என் செய்வது என்று பயந்து, நாம் உதவி செய்து கொண்டே சென்றால், அது ஒருநாளும் தானே நடக்கக் கற்றுக்கொள்ளாது. தானாக நடக்க விட்டுவிட்டால் கீழே விழுந்து விழுந்து பழகிப்பழகி அக் குழவி சீக்கிரம் நடப்பதில் தேர்ச்சி யடைந்து விடுவது கண்கூடு. தவறி நடந்து அதனால் வரும் தீமைகளை அனு பவித்து, பின் அவ்வழியை நீத்து, நன்னெறிக்குத் திரும்பினாற்றான் நாம் அந்நெறியில் நிலைத்து நிற்போம். நமது அறிவும் பெருகும்.

உள்ளத்தை, உலகம் பலத்த ஓர் இரும்புச் சங்கிலியினால் பிணித்து ஈர்க் கின்றது. ஆண்டவன் நுட்பமான ஒரு நூலினால் உள்ளத்தோடு சேர்ந்து நிற் கின்றான் என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

உலக வாய்ப்பட்ட உள்ளம் ஆண்டவனை அதனோடு சேர்க்கும் நுட்பத்தை மறந்து விடுகின்றபடியால் ஆண்டவனது வன்மையையும் அருளையும் இழந்து விடுகின்றது. நமது உள்ளம் அனுபவத்தால் உலக இன்பம் "நீர் மேற் குமிழி" என்று தெளிய ஆரம்பித்ததும், உலகத்தோடு பிணித்து நிற்கும் சங்கிலி தேய ஆரம்பிக்கின்றது என்னலாம். உலகத்தினின்றும் திரும்பி உள் நோக்கியதும், நமதுள்ளம் மறைந்து கிடக்கும் ஒரு சக்தி என்றும், தம்மை ஆட்டுவிக்கும் இறையின் ஒருகூறு என்றும், நாம் தெய்விக சக்தியுடையோம் என்றும், ஆண்டவனும், நாமும் வேறல்ல எப்போழ்தும் ஒன்றே என்றும், நாம் தெளிவடையலாம். நாம் இவ்வுள்ளத்தின் வழி இறை உணர்வு பெற்று அறிவுற்று, பேராற்றல் அடைதல் கூடும் என்றும் நினைக்கலாகும். நம்முள் இருக்கும் சக்தியின் தன்மையை அறிந்து கொள்ளாது எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் ஒன்றின் ஒன்று தலை நாடுவது முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு விழைவதொக்கும். உள்ளத்தின் அளக்கலாற்று வன்மையை உணர்ந்த நமக்கு உலகத்தின் உண்மை இயற்கையின் இயல்பு வெட்ட வெளிச்சமாகும். இறையும் நாமும், இரண்டல்ல வென்றும், இறையில் நாமும், நம்முள் இறையும், எப்போதும் கலந்த, பிரிக்க இயலாத ஒரே ஒன்று என்றும் தெள்ளிதில் புலப்படலாம். இவ்வறிவுதித்த உடன் நாம், ஒரு நவசக்தி யடைந்த, நூதன உணர்ச்சியோடு கூடியவர்களாய் விளங்கலும் ஆகும். பழய எண்ணங்களும், உணர்ச்சிகளும், செயல்களும், இல்லாதொழிந்து, நமது தோற்றம், நடையாதியன வெல்லாம் அறவே மாறிவிடு மென்பதற்கு ஐயுறவில்லையாகும்.

இதன் பின் யாவற்றினும் சாலச் சிறந்ததொரு நன்மையை, மாறுதலை நாம் காணலாகும். நமது உள்ளம் வெளி மனதில் உலக இன்பத்தில் தோயாது, உள்நோக்கி, அந்தமில்பேரின்பவாழ்வையே ஓயாது விழைந்து நிற்கும். புலன் பொறி வயப்பட்டு அடங்கி ஒழுகாது அவைகளைத் தன்வயமாக்கி இயக்கும் வன்மையை அகண்டத்தி விருந்து பெற்றுச் சிறக்கலும் ஆகும். ஆக இறையே நம்மை ஆட்டுவிப்பதாக, நம்மைக் காக்கும் ஒன்றாக வந்துமுடியும். அப்போது நம்மை முற்றிலும் அம்முழு முதலுக்கே தஞ்சமாகவிட்டு அது திண்ணம் நம்மை நன்னெறியிற் படுத்தும் என்ற திடநம்பிக்கையுடன் நாம் இருக்க இயலும்.

கட்டுடைய சிற்றறிவால், நாம் சிறு பிழைகள் தவறிச்செய்தாலும் நமக்குள்ளிருந்து நம்மை இயக்கும் கட்டற்ற பேரறிவு அவற்றை அழித்துவிடும். ஒரு நிலையற்ற இவ்வாழ்வின் சுங்கானை நம்முள் இருக்கும் தெய்வத்தினிடம் ஒப்படைத்து, கவலையற் றிருப்போமானல் நடப்பன வெல்லாம் நடப்பது நன்மைக்கே ஆகலாம்.

அனுபவ வாயிலால், புலன்வழி பருமை உலகில் இன்பமாக நுகரப்படுவன உண்மையில் நிலையுற்ற இன்பமல்லவென்று உள்ளம் தெளிந்து, உள் நோக்கி, நமது உண்மையை, நாம் இறையின் சிறு கூறுகள் என்பதை ஆருலகின் தோற்றத்திற்குக்காரணமாய சக்தியானது சிறுதிவலைகள் என்பதை, அவ்வகண்ட ஒன்றின் தியானத்தால் இச்சிறிய துளிகளாகிய நாம் அப்பெருக்கத்தில் ஒன்றியதும் நாம் கால இடவரம் பற்று விடுதலை அடைவோம் என்பதை அக்காலத்தில் "நாம்" என்னும் உணர்ச்சியும் "உலகம்" எனுமறிவும் இருக்குமாகில் நமது உள்ளமும் தன்னை அறியாமலே "விடுதலை"! விடுதலை! விடுதலை! என்று பாடும் என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கே—நம்முள்ளிருக்கும்தேவனைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்கவே—நாம் பிறந்தோம் என்று எண்ணுதல் வேண்டும்.

"சித்தம் தெளிவீர்கள் ! - அத்தன் ஆரூரை
பத்தி மலர்தூவ - முத்தி யாகுமே"

என்று நமது குருநாதன் இட்ட கட்டளையை இன்னும் நன்றாக நாம் சிந்தித்துப் பார்த்தல்வேண்டும்.

சமாதியும் நிட்டையும்

[நோன்பி]

சமாதி மூவகைப்படும். சவிகற்பசமாதி, நிர்விகற்ப சமாதி, சகச சமாதி. சவிகற்பத்தில் திரிபுடி தோன்றும்; அதாவது ஞானம் (அறிவு), ஞாதிரு (அறிபவன்), ஞேயம் (அறியப்படுவது) வெவ்வேருக இருக்கும். (ரிபுகீதை 15-ம் பாட்டு). நிர்விகற்பத்தில் திரிபுடி (முப்புடி) தோன்ருது; அதில் 'துவிதத்தின் தோற்றமெல்லாம் அறிவு நீங்கி நிற்கும், (ரிபுகீதை 826-வது பாட்டு). இவை இரண்டும் உள்முகத்தில் நிகழ்வன. சகச சமாதி (அதாவது இயல்பாக நிகழ்வது) பகிர்முக அனுபவத்தைப் பற்றியது; அதில் பார்ப்பதெல்லாம் "அங்யந்த பாவனையாம்" (அதாவது முற்றும் இன்மையாம்). இந்நிலையில் இருப்பார் "பதார்த்தங்கள் பாரார் பரமே கண்டிருப்பர்"; இந்நிலை நிர்விகற்ப சமாதிக்கு அங்கமாய் நிகழ்வது; குமார தேவர் "சுத்த சாதகம்" என்னும் நூலில் இதை நிர்விகற்பத்திலும் மேலாக சிலாகிக்கிருர்; ஆனுல் இது சகச நிட்டையன்று; ஏனெனில் சகச நிட்டை என்பது சதாகால நிட்டை கூடாத சமயங்களில் அனுசரிக்கத்தக்கது.

சிலர் சமாதியே நிட்டை என்பர்; அது தவறு. தியானத்தின் முதிர்ச்சியாம் சமாதி அட்டாங்க யோகத்தின் ஒரு கூறு. அந்த யோகத்தின் முடிந்த நிலை அதன்பின் ஞானத்தில் சரியையாம் கேள்வி, (சிரவணம்) ஞானத்தின் கிரியையாம் சிந்தித்தல் (மனனம்) ஆகிய அபர வித்தை கைவரவேண்டும்; அவைகளின் பின் ஞானத்தின் யோகமாம் தெளிதல், (நிதித்தியாசனம்) ஞானத்தின் ஞானமாம் நிட்டை ஆகிய பர வித்தை கைவரவேண்டும். (பாம்பன் சுவாமி பரிபூரணனந்தபோத உரை 226-ம் பக்கம்). அந்நிட்டையே அபரோக்ஷ ஞானம் (284-ம் பக்கம்), சிவயோகம் (105-பக்கம்), நின்மல துரியாதீதம் (284-பக்கம்), (உபாய நிட்டைக்கு மேற்பட்ட) உண்மை நிட்டை, அத்துவித நிட்டை (துவிதக் கலப்பற்றது); இதன் விவரம் தகராலய ரகசிய உரை 199-பக்கத்திலும், பரிபூரணனந்தபோதம் 218-வது பக்கத்திலும் காணலாம்.

நிட்டைக்கு மேலான நிலை இல்லை என்று சிவஞான சித்தியாரால் அறியலாம்; அதைச் செய்ய இயலாதவர்க்கு அந்நூல் விதிப்பது சாக்கிரத்தே அதீதம் புரிதல் (அதாவது "பார்த்தால் உலகத்தவர்போல்" இருந்து "சித்தம் சிவனோடு ஆடி"க்கொண்டிருக்கும்நிலை). நிட்டைக்குச் சுத்ததேகம், சுகஆசனம், நல்ல நெஞ்சம் அவசியம்; "நன் நெஞ்சோடு அமருநிட்டை" என்று பாம்பன் சுவாமி "குமரவேள் பதிற்றுப் பத்தந்தாதியில்" கூறுகிருர். அந்த "நல் நெஞ்சு" நிர்விகற்ப சமாதியால் மன விகற்பங்கள் நீங்குவதால் வரும். (தகராலய ரகசியம் 105-பக்கம்); நிஷ்காமிய கர்மமும் அந்தச் சமாதிக்கு விகாதமே (பரிபூரணனந்தபோதம் 78-பக்கம்). உண்மை நிட்டையால்தான் தற்போதம் ஒழியும் (பரிபூரணனந்த போதம்; 62, 105-பக்கம்; தகராலயம் 159, 241-பக்கம்). அதனுல்தான் பிறப்பு இறப்பு நீங்கும் என்று "கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் அறுமோ, மெய்ஞ்ஞான நிட்டையினை மேவினர்க்கன்றோதான் பொய்யாம் பிறப்பு இறப்புப்போம்" என்னும் தாயுமானவர் பாட்டால் அறியலாம். (திரு. வடிவேலு செட்டியார் ஞான உவமை வெண்பா 73-பாட்டு இதே கருத்தை வெளியிடுகின்றது).

நிட்டையில் ஆணவ மலம் பற்றறக் கழியும்; ஏனெனில், அது 'மனம் அகங்காரம் வித்தைகளைக்கடந்து, கன்ம மல விருத்தியைக்கெடுத்து, ஆணவமலத்தையும் வெல்லச்செய்வது (பரிபூரணனந்த போதம் 150-பக்கம்; தகராலய ரகசியம் 248, 267-பக்கம்). அது சுத்தாவத்தையில் நிகழ்வது; அதாவது அது விழிப்பு என்னும் சகல நிலையும் உறக்கம் என்னும் கேவலநிலையும் நீத்தநிலை (பரிபூரணனந்தபோதம் 268-பக்கம்). அதனைச் செய்குவோன் சிவலிங்கம்போல் இருப்பன் (இதைப்படம் மூலமாய்ப் பாம்பன்

சுவாமிகள் திருப்பா 474-வது பக்கத்தில் விளக்குகிறார்கள்; அந்தப்படத்தில் சிவன் தலைக்குமேல் உள்ள பாகம் சுத்த ஆகாயம் சூழ்ந்தது என்று ராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் உபதேசத்தால் அறிகிறோம்). "தெள்ளத் தெளிந் தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்" என்பர் திருமூலர்.

உண்மை நிட்டையில் சீவபோதம் சிறிதும் இல்லை; தியான யோகத்தில் சீவபோதம் உண்டு (பரிபூரணானந்தம் 63 பக்கம்). ஆகவே, உண்மை நிட்டையால்தான் மோக்ஷம் அடையக்கூடும் என்று முக்திகோப நிஷத் கூறும் (பரிபூரணானந்தபோதம் 62 பக்கம்). (தியானத்தைப்பரையோகம் என்று ஒழிவில் ஒடுக்கம் கூறும்; அதில் கூறிய பரை யோகம் நிர்விகல்ப சமாதி என்றும் சிவ போகம் உண்மை நிட்டை என்றும் சொல்லலாம். சவிகற்ப சமாதிதான் ஆன்ம தரிசனம், நிர்விகற்ப சமாதி தான் சிவதரிசனம் என்று காலம் சென்ற P. ராமநாதன் அவர்கள் கீதையால் அறிகிறோம்).

உண்மை நிட்டையைச் செய்யுங்கால் புண்ணிய தலங்களில் வசிப்பது நலம் (பரிபூரணானந்தம் 64 பக்கம்). அதை "மோனம்" அல்லது "மவுனம்" என்பர். "சொல்லான் மவுனம் மவுனம் என்று சொல்லிக்கொண்டதல்லால் 'மன மறப் பூரண நிட்டையில் இருந்ததுண்டோ' என்று தாயுமானார் வருந்தியுள்ளார்; தானந்தமான சகச நிருவிகற்ப ஆனந்த நிட்டை அருள் ஐயா பராபரமே" என்றும் அவர் இறைவனை வேண்டியுள்ளார். நிட்டையில் யான் தான் என்னும் துவித நிலை நீங்கும்; "நானென்றும் தான் என்றும் நாடாமல் நடுவே சும்மாதா னமருநிலை" என்று தாயுமானவர் அதைப்பற்றிக் கூறுகிறார். நிட்டையே கற்றவர் அடையும் முடிந்த நிலை. "கற்றதும் கேட்டதும் தான் ஏதுக்காக? கைகாட்டும் கருத்தைக் கொண்டு குணம் குறியற்று இன்ப நிட்டைகூட அன்றோ" என்பதும் தாயுமானார் வாக்கு. நிட்டையே தூங்காமல் தூங்கு நிலை; "ஆங்காரம் உள் அடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்து, தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம்பெறுவ தெக்காலம்" என்று பத்திரகிரியார் புலம்புவது இதைக் குறித்துதான். "யான் தான் இரண்டும் கெட்டாலன்றி யாவர்க்கும் தோன்றாது" என்றும் கந்தரலங்காரத்தைச்சுட்டி, தாயுமானார் "யான் தான் அறவே இன்ப நிட்டை என்று அருணகிரி, கோன்தான் உரைத்த மொழிகேட்டிலையோ" என்னும் பாவால் விளக்குகிறார்.

நிட்டை செய்பவர் சதா ஆனந்தத்தில் இருப்பர்; "நிட்டையிலே கிடந்து நிமலன் தாளைக்கிட்டையிலே தொடுத்து முத்தி பெறும் அளவும் பெரும் சுகத்தை அடைவர்" என்று கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. "சந்ததமும்....நிட்டையைப் பெற்று ஆனந்தமாயிருத்தல்" என்று ஞான உவமை வெண்பா கூறும்.

நிட்டை செய்வோர் தம்மிடத்தில் பிரகாசிக்கும் யதார்த்தத்தை அறிவர். (பரிபூரணானந்தபோதம் 105 பக்கம்). "நிட்டை பண்ணாத செனமம் நட்டம் (நஷ்டம்)" என்று நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை கூறும்; "மனித செனமம் எட்டி வீணாய்ப் போச்சே" என்றும் அதில்நந்தனார் வருந்தியதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிட்டை கலைந்த பிறகு ஊழ்வலியால் பதார்த்தங்கள் தாக்கினால் "விதிப்படி ஐந்தெழுத்தை எண்ணுக" என்று சிவஞான சித்தியார் எச்சரிக்கை செய்கிறது.

மேற் கூறியவைகளை ஆலோசித்து, எல்லோரும் தூங்கி விழித்தபின் காலையில் ஒரு மணி நேரமாவது ஏகாந்தமாகவிருந்து விகல்பம் நீங்க நிர்விகல்ப சமாதி பழகி, பிறகு சங்கல்பமும் நீங்க நிட்டை கூடித் தம் இதயத்தே உள்ள "உள் ஒளி" பரம்பொருளை ஞானக் கண்ணால்கண்டு ஆனந்தத்தில் மூழ்கிப் பிறவிப் பிணியைப் போக்க முயல்வாராக.

காதலால் கட்டுண்ட காளை

சிறு கதை

[திரு. ஜகதீஸன்]

I

ஆரண்ணியம் என்னும் ஒரு சிற்றூர் மலைச்சாரலிலுளது. அதனருகில் மலையினின்றிழியும் அருவியின் ஒலி மற்ற ஒலிகளை உள்ளடக்கி எங்கும் 'ஓம்' என்னும் மந்திர ஒலியைத் தந்தது. அதனிடையில் பறவைகளின் கூவுதலும் மயிலாட்டமும் இசைக் கூத்தைத் தந்தன. மாடோட்டும் சிறுர் மாடுமீதிவர்ந்து வருவதைக் கண்ட மந்திகளும் மாட்டின் மீதேறிக்கொண்டதால் குரங்குக் குட்டிகள் மயங்கி நிற்பது அறியாமையின் இயல்பை உணர்த்தி நின்றது. இங்ஙனமாக அமைதியை நல்க வல்ல அவ் ஊரிலுள்ள ஒரு காவினருகில் காளை ஒருவன் கவின் பெறு வானத்தை நோக்கிய வண்ணம் புற்றரையில் படுத்திருந்தான். அவனருகில் அழகிய புத்தக மொன்று விரிந்த வண்ணமாய்க் கிடந்தது. அவன் முகத்தில் பெண்மை தவழ்ந்தமை, அவனது அகத்தூய்மையையும் அருளையும் காட்டி நின்றது. வானத்தையே உற்று நோக்கின கண்கள் அவன் ஆழ்ந்து சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டின.

அவ்வமயம் ஆளளவு காட்டும் ஆடை அணிகருடைய ஆண்டகை ஒருவன் ஆண்டடைந்து "நண்ப! ஆரூர! தன்னந் தனிமையாய்ப் படுத்துத் துயரடைகின்றாய் ஏன்?" காளையான உன்னை வேறு என்ன கவரக்கூடும்! கன்னியன்றி வேறில்லை. உனது உயர் நோக்கங்களும் உணர்ச்சிகளும் காமத்தைக்கடந்தனவா! உனதுபோலி வேடங்களைவிட்டகற்று; உன்னைக் கவர்ந்தவள் உளளெனின் கூறு; கூட்டி வைக்கிறேன். மனிதனை நீ மட்டற்று கற்றுயாயினும் மதனியல்பைக் கடத்தல் யாங்ஙனம்! நீ கற்றது தானென்னை! யான் கலாசாலையின் கடைவரைக் கற்றேன். உன் கலைகளைக் கேட்டிருக்கிறேனே யன்றிக் கண்டிலேன். பட்டிவாசியாகிய நீ பத்திரிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு பயனற்ற நோக்கங்களைப் பயனுடையன எனக் கொண்டாய். இந்நோக்கங்களும், கருத்துக்களும் எழுதவும் பேசவும் ஒக்குமேயன்றிச் செயற்பாலனவல்ல என்பதை இப்பத்திரிகைகள் புறப்படும் இடமாகிய பட்டினம் பார்த்தால் தெரியும். பத்திரிகைகளில் பத்தி பத்தியாய்ப் பணத்தினுள்ள கேட்டைப்பற்றியும், இயற்கை வாழ்வின் மேன்மையைப் பற்றியும் எழுதுபவர் இல்லம் நண்ணி நோக்கில் பணத்தின் மேன்மையும் செயற்கை வாழ்வின் செம்மையும் செழித்து நிற்கும்.

ஆரூர! பராமுகமாய் இருக்கிறுயே, யான் கூறுவதைச் சிறிதேனும் கவனித்தலாகாதா?

ஆரூரன்:—முருகா! நாமிருவரும் நண்பர் என்ற முறையில் எனக்கு இதமொழி கூறுவது உனக்குரியதே எனினும், நான் என்னிலைக்கு உன்னை வர விரும்புவதும் எனக்கு உரிமையானதென்பதை உய்த்துணர்வது நேரிது. யான் சிறிது அமைதியை ஆசித்து இவ்விடம் நண்ணினேன். என்னைத் தயவு கூர்ந்து இடர்ப்படுத்தா திருப்பது உனது கடன்.

முருகன்:—ஆடவரும் மகளிரும் கலந்துறவாடும் இவ்விடம் அமைதியை நல்காதென் செய்யும்! இம்மலைநாட்டுப் பெண்களில் மயங்காதே. பட்டினத்துப் படித்த பெண்ணே உன்னை மகிழ்விக்கத் தக்கவள். ஒருமுறை என்னுடன் பட்டினம் வா.

தற்கால நவீன ஆராய்ச்சியின் பயனாய் மனமாசித்ததை நுகர்வதற்குரிய சாதனங்கள் பல பட்டினத்திலேயே மலிந்து கிடக்கின்றன. உனக்கிருக்கும் பொருளைக் கொண்டு சாத்தியம் செய்யத் தகாததெது? பொருளிருப்பின் உல

கில் அரிதென்பதொன்றுமில்லை. உனது வீட்டுக்குவந்து சின்னுட்களில்பட்டினம் செல்வோம். உனது கொள்கைகளைப் பேசமட்டும் தவறிவிடாதே. ஆனுல் நடத்தையில் சாத்தியப்படச் செய்ய வேண்டுமென்று கனவிலும் நினையாதே. பொருளை வளர்ப்பதை மட்டும் பொருளாகக் கொள்ளுதலவசியம்.

ஆரூரன் :—இதுகாறும் சகித்தேன்; எனது பொறுமையைச் சோதிப்பதாய் இருக்கிறது உனதுபேச்சு. நீபட்டதாரி என்பதும் சட்டசபை அங்கத்தினன் என்பதும் யான் அறிந்தனவே. உனது உபதேசங்கள் என்னை வசப்படுத்திக் கொள்ளா. ஆகையால் நீ சிரமப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. நீ கூறியவைகள் கூறக் கூச்சம் வேண்டும்.

"நாண் அகத்தில்லா ரியக்கம் மரப்பாவை
நாணுல் உயிர்மருட்டி அற்று"

என்னுமியல்பை உனக்குக் கொடுக்கமிக வருந்துகிறேன். எனக்கு ஒன்றும் வேண்டாம்; உன் பேச்சை முடிப்பதைத் தவிர.

முருகன் :— தனக்குள்ளே நினைப்பான் :—"இவனைத் திருத்துவது முடியாத காரியம். இயற்கை இன்பமென்றும் கருத்தழிந்தான். அநுபவத்தில் சாத்தியப்படாதவைகளை எழுதிப் பலரைப் பயித்தியக்காரராக்குவது பத்திரிகையின் பயனுயிற்று. இப்படிப்பட்ட புறட்டுகளைப் பத்திரிகைகளில் எழுதக் கூடாதென்று ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தால் உலகிற்குப் பெரும் பயன் உண்டாகும்." என்றிவ்வாறு பலபடச் சிந்தித்துக்கொண்டு "சரி நான் போகிறேன் விடைதா" என்று வினயமாகக் கேட்டான். ஆரூரனும் அகமகிழ்ந்து விடைகொடுத்தனுப்பினுன். சில விநாடிகள் கழித்ததும் ஆரூரனின் அத்யந்த நண்பன் சிவநேசன் ஆண்டடையவே ஆரூரன் எழும்பி தனதகம் நோக்கி நடக்கலானுன். நடந்துகொண்டே பேசினுன் :—

ஆரூரன் :—நண்ப! முருகன் வந்தான். அவன் கண்ட பட்டின மகிமை கூறிக் கஷ்டப்படுத்தினுன். நீ தப்பித்துக்கொண்டது சிறிது ஆறுதலே.

சிவநேசன்:—அப்படி என்ன விசேஷமாகக் கஷ்டப்படுத்தினுன்?

ஆரூரன்:—செவிச் சுவையைக் கெடுப்பதைவிட வேறு என்ன கஷ்டம் கொடுக்கக்கூடும்?

சிவநேசன் :—அவற்றில் சிறிது கூறலாகாதா?

ஆரூரன் :—நீயும் அதைக் கேட்டு வருத்தமுற வேண்டாம், என்னுேடே இருக்கட்டும்.

சிவநேசன் .—உனக்கிருக்கும் சிரமம் எனக்குமுரியதே யாதலால் எனக்குக் கூறுவதில் குற்றமில்லை; சிறிது சுருக்கமாகக் கூறினுல் போதும்.

ஆரூரன் :— இயற்கையின் இன்பம் நுகர்தல், காதலின்பம் நுகர்தல் என்பனவெல்லாம் கனவே யன்றிப் பிறிதில்லை. பட்டினத்துளாரெலாம் பேசுபவர்களும் எழுதுபவர்களுமேயன்றிச்செய்கையில் எவரும் சாதித்தவரிலர். பொருளன்றிப் பொருளாவது வேறில்லை என்பன.

சிவநேசன் :—அவன் கூறியது சரியன்ருயினும் நீகூறுவதும் முற்றிலும் சரியாகத் தோன்றவில்லை. மணம் வேண்டு மென்கிருய். மணம் காமக் கலப்பற்றதாய் இருத்தல்வேண்டுமென்கிருய். இது எப்படி நிகழக்கூடும்? நீகூறுவது ஆதாரம், அநுமானம், அநுபவம் மூன்றிற்கும் முரணுனதாய் இருக்கிறது. காதல் நுட்பம் இயற்கையோடியைந்த அனுபவ சாத்தியமாகத்தான் இருக்கும். அது தான் அறிவின் திறன். ஒழுக்கத்தோ டியைந்து இயங்கும் காமத்தைக் காதலென்றும் கட்டற்ற காமத்தைக் காமமென்றும் சிறப்பாக உரைப்பதேயன்றிப் பொதுவில் இரண்டும் காமமே. (தொடரும்)

இடியேறு

காங்கரஸ்

காங்கரஸ் கல்கத்தாவில் கூடப்போவ தாகக் காங்கரஸின் தற்காலிகத் தலைவர் அறிவித்துள்ளார். காங்கரஸை வெற்றிபெற நடாத்த அறிவும் ஆற்ற லும் வாய்ந்த பண்டித மதன்மோகன் மாளவியர் முயன்று வருகிறார். சென்ற முறை டெல்லியில் கூடப் பெற்ற காங்கரஸ் குலைக்கப்பட்டது. காலநிலை இப்பொழுது மாறுதல் அடைந்திருக் கிறது. ஒத்துழையாமையில் உறுதி கொண்டிருந்தபலர், இப்பொழுது அதன் மாட்டு அயர்ச்சிகொண்டிருத்தல் வெள் ளிடைமலை. சிறையினின்றும் விடுதலை யடைந்த பெருந் தலைவர் பலர் ஒத் துழையாமை மேற்கொண்டு மீண்டுஞ் சிறைபுக விரும்புகிறாரில்லை. ஒத்துழை யா இயக்கத்தின் தந்தையாகிய காந்தி யடிகள் கோயில் நுழைவு மசோதாக் களைச் சட்டமாக்கும் முயற்சியில் தலைப் பட்டுள்ளார். காந்தியடிகளின் வலது கையாகிய ஸ்ரீமான் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் சட்டசபை நுழைவுக்குக் குறிப்பாக ஆசி கூறியுள் ளார். அவ்வாசியை ஸ்ரீமான் பிரகாசம் அவர்களால்நடத்தப்படும் "சுயராஜ்யா" பத்திரிகை வரவேற்று விட்டது. இத் தகைய ஒத்துழைப்புக் குறிகள் பல ஆங்காங்கே தோன்றியுள்ளன. இக் குறிகளை அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனித்து வருதலால், அது, கல்கத்தா காங்கரஸ் நடைமுறையில் குறுக்கிடா தென்றே கூறலாம். ஆகவே, கல்கத்தா காங்கரஸ், ஒத்துழையாக் கொடியை இறக்கி, ஒத் துழைப்புக் கொடியை ஏற்றுமென்று தேசம் எதிர் பார்க்கலாம். புதுச் சீர் திருத்தம் வரும் வேளையில் காங்கரஸ் ஒத்துழையாமையி லிருத்தல் தவறு என்னுங் கருத்து, காங்கரஸ் அரசியல் வாதிகளுக் கிடை உலவி வருவதை உணர்ந்து, காங்கரஸ் தொண்டர்களிற் சிலர் எரிவுகொள்கிறு ரென்று அறிகி ரேம். அத்தொண்டர்களின் எரிவுக்குச் சிற்சில காரணங்க ளிருக்கலாம். அவை களைக் கொண்டு அவர்கள் கல்கத்தா காங்கரஸில் திருவிளையாடல் புரியா திருப்பார்களாக. தலைவர்களுடன் தொண்டர்களுங் கலந்து உழைப்பது நலம்.

தீண்டாமை

தீண்டாமை யொழிவைப் பற்றியும் கோயில் நுழைவைப்பற்றியும் மசோ தாக்கள் இந்திய சட்டசபை வாயிலில் நின்றுகொண்டிருத்தல் நேயர்கட்குத் தெரியும். அம்மசோதாக்களைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்துக்கள் வெளி வந்து கொண் டிருக்கின்றன. அக்கருத்துக் களுள் சிறப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று டாக்டர் அம்பேத் கரின் கருத்து; மற்றொன்று பண்டித மாளவியரின் கருத்து. இவ்விருவரும் தீண்டாமைக்கு ஆக்கந் தேடுகிறவரல் லர். இருவருவம் தீண்டாமை ஒழிதல் வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையவரே. ஆனால் முறைகளில் மட்டும் இவ்விருவ ரும் காந்தியடிகளுடன் மாறுபடுகிறார். ஆதி ஹிந்துவாகிய டாக்டர் அம்பேத் கர், "வருணாச்சிரமத்தை ஒருகையில் பற்றிக்கொண்டு மற்றொரு கையில் கோயில் நுழைவுக்குச் சட்டஞ் செய் யப் புகுவது" தமக்குப் பிடிக்க வில்லை என்கிறார். வைதிக ஹிந்துவா கிய பண்டித மாளவியர், "மத விஷயத் தில் சட்டத்தை நுழைத்தல் கூடாது" என்கிறார். காந்தியடிகள் இருவர்க்கும் பதிலிறுத்துக் கொண்டே யிருக்கிறார். கோயில் நுழைவுக்கு இப்பொழுது வழி தேடிக்கொண்டு, பின்னே வரு ணாச்சிரமக் கொடுமை மீது போர் தொடுப்பது நலம் என்று டாக்டர் அம்பேத்கர் உணர்ந்து தங் கருத் தைத் தற்போது வலியுறுத்தா திருப் பது சிறப்பு. மத விஷயத்தில் சட் டத்தை விரும்பாத பண்டித மாளவி யர் தீண்டாமை விலக்கும் கோயில் நுழைவும் செய்கையில் வரத்தக்க

முறையொன்றுஞ் சொல்கிறரில்லை. பிரசாரம் பிரசாரம் என்று அவர் கூறுகிறர். எத்துணை நாள் பாழும் பிரசாரம் என்று கேட்கிறேம். அலை ஓய்ந்த பின் கடலில் மூழ்கக் காத்திருந்தவன் கதையாக வன்றே முடியும்? பிடிவாத மிகுந்த கூட்டத்தை எளிதில் திருத்த முடியாத நிலையில் என்ன செய்வது? சட்டத்தை நாடுவது தவிர வேறு என்ன வழி இருக்கிறது? சட்டம் நிறைவேறுவதற்குள் கோயில் நுழைவைத் தாங்களே ஆதரிக்க வைதிகர்கள் முன் வருவதாக உறுதிமொழி கூறுவார்களா? சாதிப் பாகுபாடுகளைக் காக்க மூலை முடுக்குகளிலுள்ள வைதிகர்களெல்லாம் புறப்படுவதைப் பார்க்குஞ் சீர்திருத்தக்காரர்கள் சட்டத்தைநாடாது வேறென் செய்வார்கள்?

"டோமஸ்டிக்ஸ் மான்யுல்"

இப்பெயர் வாய்ந்த நூல் ஒன்று நமது பார்வைக்கு வந்தது. இந்நூலாசிரியர் திரு - T. ஜான் ரத்தினம் என்பவர். திரு - T. ஜான் ரத்தினம் அவர்களின் வாழ்வு பெரிதும் பரோபகாரத்தில் அரும்பி, மலர்ந்து, காய்த்துக் கனிந்த தென்பதைப் பொதுவாகப் பலரும் சிறப்பாக ஒடுக்கப்பட்டவரும் அறிவர். ஒடுக்கப்பட்டவர்களது கல்வி நலங் கருதியும், பிற நலங் கருதியும் திரு. ஜான்ரத்தினம் அவர்கள் பல பல ஆண்டு உழைத்திருக்கிறர்கள். அவராற்றிய பலதிறத் தொண்டுகளுள் ஒன்று "டொமஸ்டிக்ஸ் மான்யுல்" என்னும் இந்நூலை யாத்து வெளியிட்டதுமாகும். ஐரோப்பியர்கள் வீடுகளில் வேலை பார்ப்பவர்களிற் பெரும்பான்மையார் மூலாதாரக் கல்வி பெற்றவராகவே யிருப்பர். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் கருத்துக்களை எளிதில் வெளியிட இயலாது வருந்துவதை ஈண்டு விளக்க வேண்டுவதில்லை. அவ்வருத்தத்தை நன்கு உணர்ந்து, அதைப் போக்குதல் வேண்டுமென்ற கருணை மேலீட்டான், திரு. ஜான் ரத்தினம் அவர்கள் இந் நூலை யாத்தார்கள். இச்சீரிய நூல் ஐரோப்பிய வீட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படிப் பயன்படுகிறதென்பதை அத்தொழில் உலகம் செவ்வனே அறிந்திருக்கிறது. "டொமஸ்டிக்ஸ் மான்யுல்" ஒரு நல்லாசிரியன் போன்று அத்தொழிலாளர்க்கு விளைத்துவரும் நலன்கள் பலப்பல. பொதுவாகப் பள்ளியில் பயிலாது ஆங்கிலம் பேச விரும்புவோர்க்கெல்லாம் "டொமஸ்டிக்ஸ் மான்யுல்" ஒரு கற்பகம் போலத் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. "டொமஸ்டிக்ஸ் மான்யுல்" ஐந்து முறை பதிப்புப் பெற்றிருக்கிறதெனில், அதன் மாண்பைப் புலப்படுத்தற்கு வேறு மதிப்புரை எற்றுக்கு? தமிழ் வாக்கியங்களும் அவைகட்கு நேரே பொருந்திய ஆங்கில வாக்கியங்களும் அமைந்துள்ள முறையில் நூல் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இறுதியில் பல அட்டவணைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை யாவும் வீட்டுத் தொழில் முறைகட்கும், கணக்குகட்கும், பிறவற்றிற்கும் இன்றியமையாதன. பதிப்பு முறையும், பிறஒழுங்கும் கண்ணைக் கவர்கின்றன. விலை ரூ. 3-8-0; விலாசம்: T. ஜான் ரத்தினம், 2/146, மவுண்ட்ரோட், கெத்தீடிரல் போஸ்ட், சென்னை.

நன்கொடை.

கொச்சின் சைனுவைச் சேர்ந்த பக்ளீவல் வசிக்கும் இந்திய மக்கள் "நவசக்தி"யின் நலத்துக்கென்ப் பெயர் விழையா ஒரு நண்பர் வாயிலாக அன்புடன் அனுப்பிய ரூ. 190-10-5 வரப் பெற்றேம். அவ்வன்பர்கட்கு நமது நன்றி உரியதாக.

பெரிய புராணம்

மூலமும்

அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும்

வசனமும்

சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளிவருகின்றன

ஏழை மக்கட்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் !

சேக்கிழார் பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டர் புராண மென்னும் பெரிய புராணத்தைப் பற்றித் தமிழ்மக்கட்கு விரித்துக் கூற வேண்டுவதில்லை. பெரியபுராண மெங்கும் பத்திச்சுவை நனி சொட்டிக் கொண்டிருக்தல் வெள்ளிடைமலை. தன்னை ஓதுவோரையும் கேட்போரை யும் அன்புக்கடலில் திளைப்பிக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்தது பெரியபுராணம். கடவுள் அன்பு, ஆன்மநேயம், திருத்தொண்டு, சீர்திருத்தம், சொல் நயம், பொருள்நயம், தமிழின்பம் முதலியவற்றிற்குப் பெரியபுராணம் ஒரு வைப்பு என்று கூறல் மிகையாகாது. சிறந்த தமிழ்க் காவியங்களுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

அன்பர்கள் எளிதில் வாங்கிப் பயன்பெறும் பொருட்டுப் பெரிய புராண மூலமும், "நவசக்தி" ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் எழு திய அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் சஞ்சிகை உரு வில் மாதந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஓலைப் பிரதிகளைக்கொண்டு மூலம் ஒப்பு நோக்கப்படுகிறது. பொருந் திய பாடபேதங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. 25 ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளி வந்த பதிப்புக்கும் இப்பதிப்புக்கும் பலதிற வேற்றுமைகளுண்டு. குறிப் புரை, பதவுரை போலத் துணைசெய்யும். இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத ஆராய்ச்சி விசேடங்களும் பொறிக்கப்படுகின்றன.

சுமார் 25 சஞ்சிகையில் புத்தகம் முடிவு பெறலாம். பின் விலை புத்த கம் ஒன்று 7 ரூபாய்க்கு மேலாகும்.

அன்பர்கள் உடனே சந்தாதாரர்களாகச் சேர்வார்களாக.

சந்தா விவரம்

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை		ரூபா 5.
,, ,, ,,	வெளியூர்—தபாற் செலவுடன்	,, **6.**

மாதச் சஞ்சிகை ஒன்றன் விலை அணு 4—சென்னைக்குமட்டும்.

6 சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தனுப்புவோருக்கு ஒரு சஞ்சிகை அதிக மாக அனுப்பப்படும்.

காரியஸ்தர் :—முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

வித்வான்
த. சண்முகக் கவிராயரின்

மகாபாரதம் தமிழ் வசனம்

திருத்தமான உயர்ந்த பதிப்பு. இது சிறந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் நன்கு அச்சிடப்பட்டு கலிகோ பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூபா 3. (2) சபா, ஆரணிய, விராட பர்வம் அடங்கியது ரூபா 5. மற்றவை அச்சில்.

பாலவிநோதினி ஆபீஸ்,
323, திருவொற்றியூர் ஹைரோட், வண்ணாரப்பேட்டை, மதராஸ்.

வரப்பிர சாதம்

தேக அசதி, மலச்சிக்கல், ஞாபகக் குறைவு, நரம்புகளின் தளர்ச்சி, நபும்ஸத்வம் முதலிய வியாதிகளைப் போக்குவதில் எங்கள்,

ஆதங்கநிக்ரஹ மாத்திரைகள்

வரப்பிரசாதம் போன்றவை. மேலும் தேகத்தை வஜ்ர சரீரமாகச் செய்யும். 32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1 க்கு ரூபா 1. 5 டப்பிகள் ரூபா 4.

இனம்! கேட்லாக் இனம்!!

ஆதங்க நிக்ரஹ ஔஷதாலயம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

தாதுபுஷ்டிக்கு

மன்மத குளிகை

வாலிபப் பருவத்தில் முறைதவறிய தீச்செயல்களால் நீங்கள் இழந்த பலம், தாது நஷ்டம், போகசக்திக் குறைவு இவைகளைப்போக்கி மன உற்சாகத்தை திரும்பக் கொடுத்து, இல்லற ஒற்றுமை, வீரிய விருத்தி முதலியவைகளை யுண்டாக்கும். ஒருமுறை உபயோகித்துப் பாருங்கள்.

20 குளிகை ரூபா 2.

வி. பி. செலவு வேறு.

C. மஹாலயப்பசாமி,

நித்தியானந்த வைத்தியசாலை, பழநி, S.I.

வெள்ளி பஸ்பம்

வெள்ளை, வெட்டை, மூலங்கள், எலும்புருக்கி, நீரிழிவு, ஷீ சம்பந்தகுன்மம் பெரும்பாடு எல்லாம் தீரும். தளர்ந்த தாது வலுக்கும். மற்ற நோய்களுக்கும் மருந்துண்டு. வியாதியின் விபரம் எழுதினால் தக்க பரிகாரம் மருந்துடன் தெரிவிக்கப்பெறும். 5 நாளில் நிச்சயம் குணம் தெரியும். 40 நாள் மருந்தின் விலை ரூபா 2-8-0.

விலாசம் :—

சே. விசுவநாத செட்டியார்,
வைத்யம், லாலுகுடி, திருச்சி ஜில்லா.

இதோ! தாது புஷ்டி

மதனமஞ்சரி

இம் மாத்திரைகள் 35 வருஷங்களாய் உலகமெங்கும் புகழ் பெற்றவை. இது பலவீனம், மலச்சிக்கல், ஞாபகக் குறைவு, நரம்புத் தளர்ச்சி முதலிய வியாதிகளைப் போக்கி நல்ல ரத்த விருத்தியும் தாதுபுஷ்டியும் கொடுத்து இல்லற வாழ்க்கையில் இன்பத்தையும் ஊக்கத்தையும் தரும். 40 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி விலை ரூபா 1.

இனம்! வைத்திய வித்தியா இனம்!!

விபரம் வேண்டுவோர் இனமாய் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மதன மஞ்சரி பார்மசி
1/94, சைனபஜார், மதராஸ்.

ஏஜண்டு :—

M. S. மலீம், K. B. அண்டு கோ.,
No. 14, டத்தோகிரமாட் ரோட்,
பினங்கு.

T. D. மதுர நாயகர் அண்டு கோ.,
No. 211, செட்டித்தெரு, கொளும்பு.

ஆனந்த மெடிகல் ஹால்.
No. 165, செட்டித்தெரு, கொளும்பு.

"நவசக்தி" ஆசிரியர்

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

இயற்றிய நூல்கள்

தமிழ் மணம் வேண்டுமா, விடுதலை வேண்டுமா,
பெண்ணுரிமை வேண்டுமா,
தீண்டாமை யொழிதல் வேண்டுமா,
சமரசம் வேண்டுமா, சன்மார்க்கம் வேண்டுமா,
இயற்கை யின்பம் வேண்டுமா,
வீரச்சுவை ததும்பப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டுமா?

வேண்டுமானால்

"நவசக்தி" ஆசிரியர் திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்களை வாங்கிப் படித்துப்பாருங்கள். அந்நூல்கள் வருமாறு:—

		ரூ.	அ.
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	....	2	0
தமிழ்த் தென்றல்	....	2	0
முருகன் அல்லது அழகு	....	1	0
இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவுள்ளம்	....	0	12
மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்	....	2	8
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே	....	0	8
சைவத்தின் சமரசம்	....	0	8
சைவத்திறவு	....	0	8
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும்	....	0	4
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் ...	....	0	4
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து	....	0	8
நாயன்மார்	....	0	3
சைவ சமய சாரம்	....	0	1
இமயமலை அல்லது தியானம்	....	0	6
தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	....	0	4
உரிமைவேட்கை அல்லது நாட்டுப்பாடல்....	....	0	4
முருகன் அருள் வேட்டல்	....	0	4

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே காலத்தில் வாங்குவோர்க்குத் தபாற்செலவின்றி மணியார்டர் கமிஷன் கழித்து வி.பி-யில் அனுப்பப்படும்.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்துப் பிரசுரங்கள்

	ரூ.	அ.
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரின் திவ்ய சரிதம் (விரிவானது) ...	5	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சரிதம் (சுருக்கம்) ...	0	8
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வசனாமிருதம் ...	1	8
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் 1003 உபதேச மொழி ...	1	6
குருதேவர் வாக்கியம்	0	5
நமது தாய்நாடு	0	8
பக்தியோகம்	0	10
கர்மயோகம்	0	12
சிகாகோ பிரசங்கம்	0	5
விவேகானந்தரின் கடிதங்கள் ...	0	8
எனது போர் முறை	0	2
பவாஹாரி பாபா	0	3
ஜகஜீவபர விளக்க வினாவிடை ...	0	13
பக்தி மார்க்கம்	0	2
முக்திநெறி	0	5
எல்லாவற்றிலும் இறைவனைக் காணல்	0	2

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,

மயிலாப்பூர், சென்னை.

கன்றுங் கனியுதவும்

பண்டிதர் - எல். உலகநாத பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது

விலை அணா. 10.

முருகவேள் புத்தகசாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

அரிய தமிழ் நூல்கள்

	ரூ.	அ.
கந்தபுராணச் சுருக்கம் (மூலமும் பொழிப்புரையும் விருத்தியும்)....	3	0
முருகவேள் பனுவல் திரட்டு	1	0
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் திருமுறை (அரும் பத வுரையும் சரித்திரக் குறிப்பும்)	0	12
முருகன் திருவருட்பா	0	8
தேவி தோத்திர மஞ்சரி	0	4
குசேலோபாக்கியாநம் (மூலமும் அரும்பத உரையும்)	1	6
விநாயகர் பனுவல் திரட்டு	0	4
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறைத் திரட்டும், அரும்பத உரையும்		
கிளேஸ்	0	5
டிமை ரப்	0	3
சிவபுண்ணியத் தெளிவு	0	3
காரைக்காலம்மையார் பதிகங்கள் (திரு. வி. க.) அரும்பதக் குறிப்புரையுடன்	0	6

சாதன சதுட்டயம்

முத்திமார்க்கத்திற்குரிய அருமையான போதனைகள்

மஹாபாரதத்தில் கூறியிருக்கும் பீஷ்மாசாரியாருடைய பெரிய தகப்பனார் **தேவாபி** எனும் சீவன் முத்தர், இப்போது இமயமலையில் **மாஸ்டர் குதூமி** என்ற பெயருடன் வீற்றிருக்கின்றார். இம்மகரிஷி **ஸ்ரீமான் ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி** அவர்களுக்குச் சிறு வயதில் கனிமொழிகளாகக் கொடுத்த உபதேச போதனைகளுக்கு **ஸ்ரீமான் லேட்பீடர்** அவர்களும் **டாக்டர் அன்னிபெசன்ட்** அம்மையாரும் செய்த வியாக்கியான உரைகள், ஆங்கிலத்தினின்று சாதாரண தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு "சாதன சதுட்டயம்" என்ற பெயருடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் இல்லற வாழ்க்கையிலிருந்து கொண்டே நான்கு சாதனங்களைக் கையாள வேண்டிய முறையைக் காட்டுவதோடு தன்னைத் தான் அறியக்கூடிய விசார சாகரமாயுமிருக்கின்றது.

கிரௌன் பக்கம் 520 ; 29 அத்தியாயம் ; உயர்ந்த காகிதம். விலை ரூபா 3.

திவ்ய ஞான தீபம்

இது, பாழ்வெறி - விகாசமுறை - தேகங்கள் - புனர் ஜன்மநியதி - கர்மநியதி - மரணத்திற்குப்பின் - மார்க்கம் - தியானம் - ஞானசாதனம் - சீவன் முத்தர்கள் - குருநாதனைக் காணும் வழி - சிஷ்யத்வப்படிகள் - ஞானபூமிகள் - முத்தர் நிலைகள் - மாட்சி முதலிய பொருள்கள்பற்றி எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்ட நூல். 330 - பக்கங்கள் கொண்டது. நல்ல பெதர்வெயிட் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. விலை ரூபா 3.

கந்தர் அநுபூதி

சென்னை, இராயப்பேட்டை வேத ப்ரவசன மந்திரத்து
சிவத்தியானானந்த மஹரிஷி யவர்கள் எழுதிய

கூடார்த்த தீபிகை

என்னும் புத்துரையோடு கூடியது. இதுவரை இவ்வகைத் தெளிவான அநுபூதி உரை வெளிவரவில்லையென்று படித்தோர் பலரும் கொண்டாடிக் கூறியுள்ளார். விலை ரூபா 1.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

ஜெகப் பிரசித்திபெற்ற

காமினியா சோப்புகள்

காமினியா ஒயிட்ரோஸ் சோப்

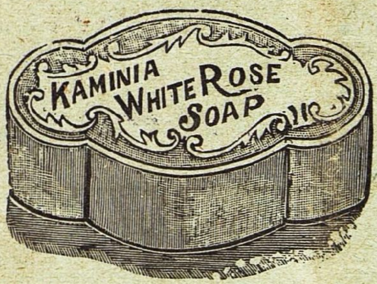

உண்மையாக இந்த உயர்ந்த சோப், அதனுடைய ரோஜா புஷ்பங்களின் வசீகரமான வாசனையால் உங்களை ஆச்சரியப்படும்படி செய்யும். 3 கட்டிகள் உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

காமினியா சந்தண சோப்

சந்தணக் கட்டையைப்போன்ற வாசனையையும், பலரும் விரும்பும் படியான வாசனையையும் கொடுக்கிறது. இது முரடான சருமத்திற்கு மிகவும் நன்மை பயக்கக் கூடியது. 3 கட்டியுள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

காமினியா லவண்டர் சோப்

இச்சிறந்த சோப்புகள் உயர்ந்த சாமான்களால் சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்படுவன; மனோரம்மியமான வாசனை வீசுவன; தேகத்திற்கு அழகையும் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பன. அழகை விரும்புவோர்க்கு இது ஒரு வரப்பிரஸாதம் போன்றது. 3 கட்டி உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

டில்பகார் சோப்

சருமத்திற்கு வேண்டிய ரஸாயன முறைப்படி உள்ள வஸ்துக்கள் நிரம்பிய ஒரு மனோஹரமான சோப். இதன் அதியற்புத குணத்தை விஸ்தரிக்க முடியாது. இதனுடைய ஏராளமான புஷ்ப வாசனையால் ஸ்நான அறையை நந்தவனம்போல் செய்கிறது. இன்று மாத்திரம் இந்த உயர்ந்த டில்பகார் சோப்பைப் பரீக்ஷியுங்கள். 3 கட்டி உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

வி. பி. தபால் செலவு பிரத்தியேகம்

மதராஸ் டிஸ்டிருபியூட்டர்கள் :—

ஜே. எல். சேட் & கோ,

நெ. 68, பைக்ராப்ட்ஸ் வீதி, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

தயாரிப்பவர்கள் :—

The Anglo-Indian Drug & Chemical Co., Bombay, 2.

Edited & Published by T. V. Kalyanasundaran; Printed by T. V. Volaganathan at the Sadhu Press, 12, Ganapathi Mudali Street, Royapettah, Madras.